

SZAKDOLGOZAT

Nagy Andrea

2024

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem
Budai Campus

**Felszámolási és vagyonfelügyeleti specialista szakirányú
továbbképzési szak**

**VAGYONRENDEZÉSI ELJÁRÁS LEFOLYTATÁSÁNAK
GYAKORLATA FIZETÉSKÉPTELENSÉGI SZAKÉRTŐI
SZEMMEL**

Belső konzulens:	Baier Judit ügyvezető igazgató, RFE
Belső konzulens intézete/tanszéke:	
Külső konzulens:	Radványi Tibor Róbert felszámolóbiztos, KBAZ Zrt.
Készítette:	Nagy Andrea

Budapest
2024

Tartalomjegyzék

1. BEVEZETÉS ÉS CÉLKITŰZÉSEK	2
2. SZAKIRODALMI ÁTTEKINTÉS	4
2.1 Történeti áttekintés	4
2.2 Jelenlegi szabályozás	6
2.2.1 A vagyonrendezési eljárás kezdeményezésnek körülményei	7
2.2.2 A vagyonrendezési eljárásba bevonható vagyonelemek	9
2.2.3 A törvényszék feladatai	12
2.2.4 Vagyonrendező kijelölésének szabályai	13
2.2.5 A vagyonrendező jogállásának problematikái, a törölt cég jogképességének lehetősége	14
2.2.6 A vagyonrendező feladatai	15
3. ALKALMAZOTT MÓDSZEREK (anyag és módszer)	22
4. EREDMÉNYEK ÉS ÉRTÉKELÉSÜK	23
4.1 Tulajdonjog megállapítása iránti per és kifogás a vagyonrendezési eljárásban	23
4.2 A vagyonrendezési eljárás elrendelésének különös körülményei, termőföld értékesítése a vagyonrendezési eljárásban	26
4.3 A vagyonrendezés tárgyát képező ingatlan átadása jogosult részére	32
4.4 A korábbi felszámoló díjának érvényesíthetősége a vagyonrendezési eljárásban, bankszámla egyenlegre elrendelt vagyonrendezési eljárás	35
4.5 A rendelkezésre álló adatok feldolgozása	39
5. KÖVETKEZTETÉSEK ÉS JAVASLATOK	43
6. ÖSSZEFOGLALÁS	46
7. IRODALOMJEGYZÉK	48
7.1 Szakcikk, folyóiratok, könyvek	48
7.2 Törvények, rendeletek	48
7.3 Bírósági határozatok	49
7.4 Külföldi szakirodalom	50
8. ÁBRÁK ÉS TÁBLÁZATOK JEGYZÉKE	51

1. BEVEZETÉS ÉS CÉLKITŰZÉSEK

A Ctv. 119. § (1) bekezdése alapján vagyonrendezési eljárást kell – kérelemre vagy hivatalból – lefolytatni, ha a cég jogutód nélküli törlését követően olyan vagyontárgy kerül elő, amelynek a törölt cég volt a tulajdonosa. Ez egyszerűnek hangzik, mégis rengeteg háttértudással kell rendelkeznie a fizetéseképtelenségi szakértőnek ahhoz, hogy az eljárást eredményesen lefolytassa.

A felszámolási eljárások jogerős lezárását követően – egyre növekvő gyakorisággal - előkerült vagyonelemek sorsát hivatott rendezni a vagyonrendezési eljárás. Az információs és technológiai fejlődés hatására egyre több adat birtokába jutnak mind a felszámolók, mind a hitelezők, illetve a hatóságok, ezáltal akár 10 éve „szunnyadó” vagyonelemek is fellelhetővé válnak.

A vagyonrendezési eljárás sajátossága, hogy az kizárólag valamely rendezetlen vagyonelemmel kapcsolatban indul, a vagyonrendező feladata kizárólag ezen vagyontárgy(ak) rendezését szolgálja.

A szakdolgozat célja bemutatni a vagyonrendezési eljárások sokszínűségét, az ügymenetben előforduló sajátosságokat az eljárás kezdeményezésétől a jogerős záróvégzés meghozataláig, valamint személyes példákon keresztül levezetni, hogy milyen változatos lehet a hat paragrafusból álló törvényi szabályozás (Ctv. 119.-124. §) az alábbi témakörök kibontásával:

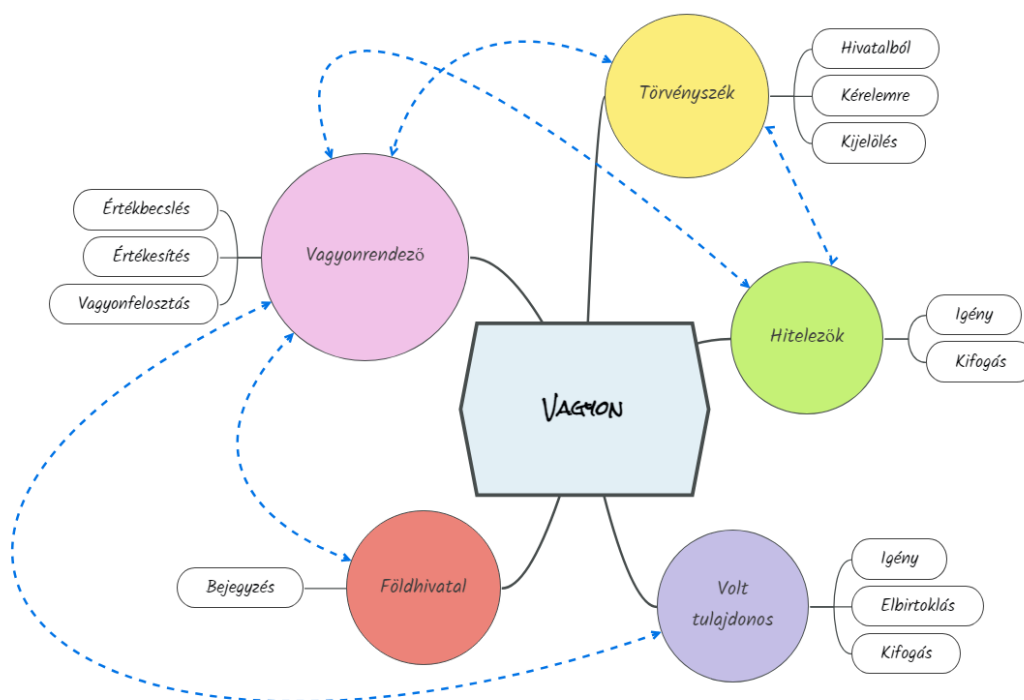
- az eljárás elrendelésének körülményei
- a vagyonrendező jogállásának problematikái
- vagyonelem típusok (bankszámla, ingatlan, üzletrész, ingóságok)
- a vagyonelem felkutatásának nehézségei, új vagyonelem előkerülése esetén további teendők
- az eljárásban résztvevők aktivitása/inaktivitása
- hitelezői állomány sajátosságai
- értékesítési eljárásrenddel kapcsolatos anomáliák
- a vagyonrendezővel szembeni kifogások szabályai
- vagyonfelosztási kérdések hitelezők esetén vagy azok hiányában
- a vagyonrendező díjazása
- a vagyonrendező egyéb feladatai a jogerős befejezést követően.

A szakdolgozat – többek között – válaszokat keres és ad az eljárásokban felmerülő alábbi problémákkal kapcsolatban:

- Lefolytathatja- e az eljárást a korábban felszámolóként eljáró vagyonrendező, amennyiben meg nem térült díja volt a felszámolás befejezésekor, érvényesítheti- e meg nem térült díját hitelezői igényként?
- Elbirtoklási eljárásban részt vehet- e a vagyonrendező?
- Amennyiben a fellelt vagyon bankszámlaegyenleg, jogosult- e átvenni a rendelkezést a vagyonrendező a lezárt bankszámla felett?
- Értékesítés esetén jogosult-e a vagyonrendező aláírni az adásvételi szerződést az eladó részéről?
- El lehet- e térni a Cstv. által előírt értékesítési formától, s ha igen, mely esetekben?
- Eladhatja-e a vagyonrendező az eljárás tárgyát képező termőföldet?
- Mi történik a vagyonnal, ha nincs hitelező, a megszűnt társaság tagja pedig már korábban elhalálozott?
- Mely esetekben lehet szükséges a jogszabály módosítása, pontosítása, esetleges bővítése?

1. ábra: A vagyonrendezési eljárás résztvevői, feladataik és az egymáshoz való kapcsolatuk bemutatása

(Forrás: saját szerkesztés Mindomodo Mind Map szoftverrel)

2. SZAKIRODALMI ÁTTEKINTÉS

2.1 Történeti áttekintés

Magyarországon az első kereskedelmi törvény, az 1875. évi XXXVII. tc. (továbbiakban Kt.), a németországi törvénykönyv alapján készült. Hazánkban a társasági jog a XIX. században alakult ki német mintára, és fejlődött 1945-ig.

A Német Polgári Törvénykönyvben, a Bürgerliches Gesetzbuch- ban került szabályozásra a polgári jogi társaság és az egyesület fogalma. Végleges formáját 1986. augusztus 18. napján fogadta el a német törvényhozás. A polgári jogi társaság fogalmának megalkotása során két elmélet született, a vagyon-megosztottság (római jogi societas) és a vagyonközösség (Gesamthand) (BURGER, 2003).

A Gesamthand került legközelebb a jogképességhez, közös vagyonnal rendelkezik a társaság, közös név alatt, azonban természetesen nem jogi személy (SÁRKÖZY, 2013).

1897. évi Handelsgesetzbuch-ban kerültek szabályozásra a Kkt- k, Bt- k és csendes társaságok. A fentiek alapján látható, hogy a német jog külön bontja a kereskedelmi társaságokat és külön törvényben szabályozza azokat.

A német társasági jog legfontosabb szellemi terméke a korlátolt felelősségű társaság volt. A kft. törvény szabályozta a társaságok megszüntetését is. A XX. század végén a német társasági jog átalakult az angol jog hatására. Az angol társasági törvény egyszerűsítést vezetett be, és a kisvállalatokra egy előnyösebb társulási formát engedélyezett, valamint egyszerűbbé váltak az alapítás feltételei. Ennek hatására újítani kellett a német társasági törvényt is. Kiegészítésre került a kft. törvény egy társasági mintaszerződéssel, ezt alkalmazva lényegesen olcsóbbá vált a bejegyzési eljárás (PESTI, 2021).

2008- ban került sor a kft. törvény módosítására, mely megpróbálta a jogi túlszabályozottságot csökkenteni és a hitelezővédelmet erősíteni (HOLLINDERBÄUMER, 2011).

Az osztrák társasági jog fejlődése nagyban hasonlít a németre. Ausztriában a polgári törvénykönyvet (Das Allgemeine Bürgerliche Gesetzbuch, ABGB) – mely hazánkban is hatályos volt 1849- től több, mint 10 évig – a kereskedelmi törvénykönyv több, mint ötven év után követte. 2007. január 1- én lépett hatályba a vállalati törvény, mely *megőrizte a kereskedelmi törvénykönyv felépítését, úgy mint általános rendelkezések, cégnyilvántartás,*

különböző személyegyesítő társasági formák, mérlegkészítés, számviteli szabályok, vállalkozásnál tipikus kereskedelmi ügyletek, tengeri kereskedelem (SÁRKÖZY, 2013).

SZIKORA (2008) szacikke szerint az osztrák törvény elszakadt a német alapoktól a kereskedelmi törvénykönyv módosításával.

Az osztrák kft. törvény harmadik fő fejezete foglalkozik a kft- k megszűnésével, mely 6 esetben következhet be. A kft. megszűnhet a társasági szerződésben meghatározott idő lejártával, a taggyűlés háromnegyedes többséggel hozott, közjegyzői okiratba foglalt megszüntető határozata alapján, fúzió, felszámolás, hatósági rendelkezés és bírósági felosztatás útján.

Hazánkban az 1989. évi 23. tvr. (továbbiakban Ctvr.) 1990. január 1. napján lépett hatályba, mely rögzítette, hogy a székhelyükön nem található cégeket törölni lehet a cégjegyzékből, felszámolás vagy végelszámolás lefolytatása nélkül. Az 1998. június 16. napján hatályba lépett 1997. évi CXLV. törvényben (továbbiakban régi Ctv.) szintén tartalmazott jogszabályi rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a székhelyükön nem fellelhető társaságok hivatalból törlésre kerülnek a felszámolás vagy végelszámolás mellőzésével. Amennyiben az így megszüntetésre került cégek esetében vagyonelem fellelése következett be, mindkét törvény – Ctvr. és a régi Ctv. is – előírta a felszámolás vagy végelszámolás elrendelését. A kényszervégelszámolás fogalma a 2006. évi V. törvényben (továbbiakban Ctv.) került bevezetésre (PESTI, 2021).

Az 1997-es Ctv.- t. módosító 2003. évi XLIX. törvény 30. §- a iktatta be a vagyonrendezési eljárás szabályait a cégtörvénybe, mely a már nem létező, hivatalból törölt cégek tulajdonában álló vagyontárgyak sorsát, valamint - ezzel összefüggésben - a kielégítetlen hitelezői igényeket hivatott rendezni. Az eljárás a hivatalból törölt cégek, valamint végelszámolás vagy felszámolás útján megszüntetett társaságok törlését követően fennmaradt vagyontárgyakra vonatkozott. A vagyonrendezési eljárás intézménye 2004. januárjától él jogunkban (MOHAI, 2018.).

A 2003. évben, a Magyar Közlönyben megjelent 2003. évi XLIX. törvényben új eljárásként határozták meg a vagyonrendezési eljárást. CSŐKE 2004- ben a Céghírnökben megjelent cikke szerint *a vagyonrendezési eljárás szabályait arra találták ki, hogy rendezzék azt a helyzetet, ha előkerül egy olyan vagyontárgy a hivatalból történő törlési eljárás befejezése után - a törlést követően -, amelynek a törölt cég volt a tulajdonosa.*

2004. január 1. napján került módosításra a régi Ctv. melyben a hivatalbóli törlési eljárás jogintézménye is bevezetésre került. 2005- ben a hivatalbóli törlési eljárás törlési eljárásra módosult a 56.-58/B. §- ok alatt. Törlési eljárásra akkor kerülhetett sor, ha egy cég ismeretlen székhelyű volt vagy annak minősítették. Amennyiben megállapításra került, hogy az ismeretlen székhelyű társaság vagyonnal rendelkezett, a törlési eljárás megszüntetésre került és kezdeményezték a felszámolási eljárást. Ha vagyonnal nem rendelkezett, akkor végzéssel törölték a cégjegyzékből (PESTI, 2021).

2006. július 1. napjával lépett hatályba az azóta már többször módosított, de jelenleg is érvényben lévő 2006. évi V. törvény a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról (továbbiakban Ctv.), mely rendelkezett az *"ismeretlen székhelyű cég megszüntetésére irányuló eljárás"* címszó alatt az ún. *fantomizálódott cégek cégjegyzékből történő kivezetéséről* (BODOR, 2019). Rendelkezett továbbá arról is, hogy az eljárás meg kell szüntetni és felszámolási eljárást kell kezdeményezni, ha a cégnek vagyona maradt fenn. A kényszertörlési eljárás jogintézménye 2012. március 1- én lépett hatályba (PESTI, 2021).

A vagyonrendezési eljárás a Ctv.-ben a 119-124. §- ok alatt került szabályozásra, a Régi Ctv.-ben írt szabályokhoz képest több ponton lényeges eltéréssel. A Ctv.- ben írt, a vagyonrendezésre vonatkozó fenti szabályok alapkoncepciójukban 2019. szeptember 30-ig nem változtak, 2012. március 1-jétől azonban a 130. § beiktatásával lényegesen megváltozott a vagyonrendezési szabályok alkalmazásának esetköre, és ez tovább bővül majd a 2019. október 1-jén hatályba lépő 124/B-124/C. §-okkal (BODOR, 2019).

2.2 Jelenlegi szabályozás

A vagyonrendezési eljárás lefolytatását a 2006. évi V. törvény a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról (továbbiakban Ctv.) szabályozza a 119.-124. §- a szerint.

Az ÍH 2013.86 határozat szerint *a vagyonrendezési eljárás célja a megszűnt, és jogalanyiságát veszített cég vagyonához tartozó vagyontárgy jogi sorsának rendezése, ezért ilyen eljárás csak olyan vagyontárgyra indulhat, amely a cég törlésekor kétséget kizáróan a törölt cég vagyonához tartozott. A vagyonrendezési eljárás nem helyettesíti a tulajdoni pert* (Fővárosi Ítéltábla 15. Vpkf. 45.584/2011/4. ítélete).

A fenti határozat a Fővárosi Ítéltábla 15. Vpkf. 45.584/2011/4. ítélete, melyben a kérelmező egy teremgarázs 1/48- ad tulajdoni hányadának rendezését kezdeményezte vagyonrendezési eljárás során. Kérelmében előadta és igazolta, hogy egy lakást és a teremgarázst korábban megvásárolta és a teljes vételárat megfizette az eladó részére. Az eladó hozzájárult az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzéshez is, a földhivatal azonban elutasította a bejegyzést a teremgarázs tekintetében, mivel az eladó tulajdonjoga nem került átvezetésre korábban. Az eljárás során kiderült, hogy az a társaság, akitől a mostani eladó vásárolta a teremgarázst, nem adta ki részére a hozzájárulást az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéshez, továbbá időközben már meg is szűnt.

Az elsőfokú bíróság a kérelmet elutasította érdemi vizsgálat nélkül. Megállapította, hogy a teremgarázs egyszer már igazoltan eladásra került és ezt követően az új tulajdonos értékesítette azt a kérelmező részére, így a törölt cégnek nincs olyan vagyontárgya, ami a vagyonrendezési eljárás tárgyát képezhetné. A bíróság tájékoztatta a kérelmezőt arról, hogy ebben az esetben jognyilatkozat pótlása szükséges, ami nem a jelen eljárás tárgya.

A kérelmező fellebbezést terjesztett elő, mely szintén elutasításra került. A Ctv. 119. § (4) bekezdése szerint a bíróságnak a kérelem benyújtását követően meg kell vizsgálnia, hogy a kérelmező a megszűnt társaság hitelezője vagy tagja volt- e, illetve a törölt cég vagyonára áll-e fenn követelése. Jelen esetben az, hogy a törölt cég vagyonára követelése áll fenn, nem értelmezhető, mivel a kérelmező nem a törölt cég vagyonára támaszt igényt tulajdonszerzési jogcímen. A vagyonrendezési eljárás nemperes eljárás, így csak korlátozott lehetőség van bizonyítási eljárás lefolytatására, valamint tulajdonjogi jogvita eldöntésére sincs lehetőség az eljárás során, főleg azért sem, mivel a törölt cég nem éled fel, nem jogalany az eljárás során. A kérelmező kötelmi igénye polgári peres eljárásban érvényesíthető.

2.2.1 A vagyonrendezési eljárás kezdeményezésnek körülményei

A Ctv. 119. §. alapján az eljárás hivatalból vagy kérelemre indulhat, ha egy társaság cégjegyzékből való törlését követően előkerül egy olyan vagyonelem, mely a megszűnt társaság tulajdona. Polgári nemperes eljárás, melyre a 2016. évi CXXX. törvény a polgári perrendtartásról (továbbiakban Pp.) szabályait szükséges alkalmazni.

Az eljáró törvényszék minden esetben a törölt cég utolsó – cégjegyzékbe bejegyzett – székhelye szerinti illetékes törvényszék. A Ctv. 7. §- a szerint a cég székhelye a cég bejegyzett irodája - az a hely, ahol az üzleti és hivatalos iratai átvételre kerülnek, ahol iktatják és őrzik ezeket az

iratokat. A székhelyet minden esetben cégtáblával kell jelölni, valamint a cégnyilvántartásba is be kell jegyezni a Ctv. 31.§ (1) bekezdés alapján (JUHÁSZ, 2019).

Amennyiben az eljárás kérelemre indul, az ÍH 2014.127 határozata szerint a vagyonrendezés alapjául szolgáló olyan vagyontárgy előkerülését, illetve meglétét, amelynek a törölt cég volt a tulajdonosa, a kérelmezőnek kell bizonyítania.

Az ÍH 2014.127 határozat a Fővárosi Ítéltábla 15.Vpkf.44.079/2013/3. számú végzése alapján került meghozatalra, melyben a kérelmező azt állította, hogy a törölt cég két bankszámláján pozitív egyenleg található. Az elsőfokú bíróság megkereste a bankszámlákat vezető pénzügyintézetet, hogy közöljék a bankszámlák egyenlegét. A pénzügyintézet válaszában annyit közölt, hogy a bankszámlák korábban megszüntetésre kerültek. Mivel a kérelmező sem igazolta a pozitív egyenlegek fennállását, a bíróság a kérelmet elutasította. A kérelmező a fellebbezésében előadta, hogy a bíróság feladata lenne a bankszámlák egyenlegét igazoló okirat beszerzése a számlavezetőtől. Megállapításra került, hogy a fellebbezés nem alapos, mivel a törölt cég vagyontárgyának meglétét a kérelmezőnek kell igazolnia. Az adott ügyben a kérelmező ezt bizonyítani nem tudta, így a vagyonrendezési eljárás iránti kérelem elutasításra került.

Az eljárást a megszűnt társaság volt hitelezője vagy volt tagja kezdeményezheti, illetve az, akinek jogi érdeke fűződik az eljárás lefolytatásához, mivel a vagyonra követelése áll fenn.

Hivatalból akkor indul el a vagyonrendezési eljárás, ha egy közhiteles nyilvántartást vezető hatóság bejelenti a törvényszék felé, hogy a törölt cég tulajdonában ingatlan vagy ingóság lelhető fel.

A Szegedi Ítéltábla Vpkf. I. 30.204/2009. ítélete szerint egy társaság felszámolási eljárás során került megszüntetésre és törlésre a cégjegyzékből. Ezt követően a földhivatal arról tájékoztatta a korábban eljáró felszámolót, hogy a törölt cég 2 ingatlan tulajdonjogával rendelkezik. A felszámoló kérte a bíróságot a vagyonrendezési eljárás hivatalból történő megindítására.

A kijelölt vagyonrendező több alkalommal megkísérelte az ingatlanok értékesítését, azonban az értékesítés csak az egyik ingatlan esetében zárult eredményesen. A vagyonrendező felajánlotta a másik ingatlant a hitelezőknek, azonban ők nem kívánták természetben átvenni, így a vagyonrendező a bírósághoz benyújtott vagyonfelosztási javaslatban a Magyar Állam részére kérte azt átadni. Az elsőfokú bíróság a vagyonfelosztási javaslatot megküldte a hitelezők

(NAV, MKK Zrt.) részére, arra észrevétel nem érkezett, így jóváhagyásra került. A bíróság az eljárást befejezetté nyilvánította és az ingatlant a Magyar Állam tulajdonába adta.

A végzés ellen a Magyar Államot képviselő Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zrt. fellebbezést nyújtott be, kérte a Magyar Állam tulajdonába adásának mellőzését. Indokában előadta, hogy az ingatlan nehezen értékesíthető, fenntartásának költségei magasak, azokat nem kívánja vállalni.

A fellebbezés alaptalannak bizonyult, mivel a régi Ctv. 58/E. § (3 és 4) bekezdése szerint a vagyontárgy értékesítéséből befolyt összeget – a vagyongazdálkodó díjának és költségeinek levonása után – elsődlegesen a hitelezői igények kielégítésére kell fordítani. Ha nincs hitelezői igény bejelentés, akkor a volt tagok között kell felosztani, azzal, hogy az eljárásba be nem jelentkezett tagot figyelmen kívül kell hagyni.

Jelen esetben értékesítés nem történt, az eljárásba a törölt cég tagjai nem jelentkeztek be és a hitelezők sem kívánták az ingatlant természetben átvenni. Ebben az esetben az állam a szükségképpen jogutóddá vált az eljárásban. Ezt megerősíti az új Ctv. 122. (6) bekezdése is, mely szerint ingatlan esetében a Magyar Állam tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzését rendeli el a bíróság.

Hivatalból elrendelt vagyongazdálkodási eljárás során, ha az ingatlan értékesítése nem járt eredménnyel, és nincsen olyan kérelmező (igénybejelentő), aki a vagyontárgyra természetben igényt tartana, a bíróság az állam - mint szükségképpen jogutód - tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését rendeli el (ÍH 2011.46).

Amennyiben a vagyongazdálkodási eljárás során előkerül egy további vagyontárgy, ez esetben akár a vagyongazdálkodó is kérheti az illetékes törvényszéktől a vagyongazdálkodási eljárás kiterjesztését a fellelt vagyonelemre.

2.2.2 A vagyongazdálkodási eljárásba bevonható vagyonelemek

A vagyongazdálkodási eljárás tárgya csak olyan vagyontárgy lehet, melyre kényszer törölés/törlés, végelszámolás vagy felszámolás során jogutód nélkül megszűnt cég tulajdonjoga fennáll. Ez lehet ingatlan vagy ingóság (gépjármű, üzletrész, bankszámla egyenleg).

A Debreceni Ítéltábla Vpkf.IV.30.276/2013/2. számon meghozott ítélete alapján *a vagyonrendezési eljárásnak nem tárgya a megszűnt cég utóbb előkerült vagyonának teljes köre. Az eljárás körébe a vagyonnak csak azok az elemei tartoznak, amelyeken tulajdonjog állhat fenn* (ÍH 2014.126).

A Legfelsőbb Bíróság Gfv. X. 30.181/2010. ítélete *szerint vagyonrendezési eljárás kizárólag olyan vagyontárgyra folytatható le, amely a cég jogutód nélküli megszűnését, illetve törlését követően került elő, és amelyre vonatkozóan a törölt cég tulajdonjogát igazolták* (EH 2010.2244).

A Kúria Gfv. VII. 30.156/2015. ítélete egy olyan eljárásban született, ahol a cég felszámolással szűnt meg 2012- ben. A záróvégzést a bíróság 2014- ben kiegészítette azzal, hogy a törölt cég tulajdonában álló 2 db ingatlan $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát átadta az MKK Zrt. részére. A jogerős végzést a bíróság megküldte a földhivatal részére is, hogy az MKK Zrt. tulajdonjogát jegyezze be az ingatlan-nyilvántartásba.

Pár hónappal később az ingatlanok másik $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadainak tulajdonosa keresetet nyújtott be a bírósághoz. I. rendű alperesként az MKK Zrt.- t, II. rendű alperesként a volt felszámolót jelölte meg és kérte a vagyonrendezési eljárás lefolytatását. Az elsőfokú bíróság a keresetet érdemi vizsgálat nélkül elutasította, mivel a felszámolással megszűnt cég tulajdonjoga már nem áll fenn, az a felszámolási záróvégzés kiegészítésével az MKK Zrt. tulajdonába került és a tulajdonosváltozás ténye bejegyzésre került az ingatlan-nyilvántartásba is.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A kérelmező felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, ahol előadta, hogy az ingatlanok résztulajdonának fenntartása során keletkezett követelésének rendezése során jutott tudomására, hogy a másik résztulajdonos felszámolással megszűnt, az MKK Zrt. pedig nem hajlandó követeléseinek rendezésére, így okkal kéri a vagyonrendezési eljárás lefolytatást.

A Kúria megállapította, hogy a másodfokú végzés nem jogszabálysértő, mivel a jogutód nélküli megszűnt társaság tulajdonjoga már nincs bejegyezve az ingatlan-nyilvántartásba.

A fentiek alapján a vagyonrendezési eljárást csak akkor lehet lefolytatni, ha a kérdéses vagyontárgy tulajdonosaként a megszűnt cég szerepel az ingatlan-nyilvántartásban (BH 2016.3.66).

A Kúria Gfv. VII. 30.076/2014. számon hozott végzése szerint egy Szövetkezet 2006- ban felszámolással megszűnt, törlésre került a Cégnylvántartásból. 2007- ben a kérelmező vagyonrendezési eljárás lefolytatását kérte a bíróságtól a törölt cég tulajdonában álló ingatlanok vonatkozásában, mivel azokra elbirtoklás jogcímen igényt tart. Az ingatlanok egy bányató részét képezték. A földhivataltól lekért tulajdoni lapok alapján megállapításra került, hogy az ingatlanok termelőszövetkezeti földhasználat jogcímen kerültek a Szövetkezet birtokába. A kérelmező előadta, hogy a földhasználati jog a tulajdonjoggal egyenértékű.

A bíróság 2008- ban a vagyonrendezési eljárást elrendelte és kijelölte a vagyonrendezőt. A vagyonrendező bíróságnak tett nyilatkozata alapján az eljárás során csak a kérelmező jelentett be hitelezői igényt az ingatlanon felmerült költségeire. A vagyonrendező a kérelem teljesítését - tehát az ingatlanok átadását a kérelmező részére - nem ellenezte.

A bíróság megkereste a megyei kormányhivatal földművelésügyi igazgatóságát, akitől azt a tájékoztatást kapta, hogy a termelőszövetkezeti földhasználati joggal rendelkező földrészletek nem képezték és jelenleg sem képezik az adott szövetkezet tulajdonát, mert e földrészletek beviteli kötelezettség alapján kerültek a szövetkezet használatába.

A bíróság a vagyonrendezési eljárást megszüntette, mivel a termelőszövetkezeti földhasználati joggal rendelkező ingatlanok nem képezték a szövetkezet tulajdonát a kormányhivatal tájékoztatása szerint. A rendelkezésre álló dokumentumok alapján a törölt cég csak földhasználati joggal rendelkezett, a tulajdonjog nem a törölt társaságé, így a vagyonrendezési eljárás nem lett volna elrendelhető, így elbirtokolni sem lehetséges, tehát *vagyonrendezés csak akkor indítható meg, ha a törölt cég tulajdonában áll a vagyontárgy. A tévesen megindított vagyonrendezési eljárást meg kell szüntetni* (BH 2015.4.105).

A BH+ 2009.3.124 alapján *kötelmi jellegű követelés nem lehet tulajdonjog tárgya, ekként nem minősül olyan vagyontárgynak, amelyre a vagyonrendezési eljárás lefolytatható. A Legfelsőbb Bíróság Gfv.XI.30.061/2008. számú végzése rámutat arra, hogy nem minősül vagyonrendezési eljárás tárgyát képző vagyontárgynak a törölt cégnek más társasággal szembeni pénzkövetelése. Követelésen ugyanis tulajdonjog nem állhat fenn. Követelés esetén jogosultságról lehet szó, melynek alapján a jogosult a kötelezettől szolgáltatást követelhet.*

A Fővárosi Ítéltábla 10. Gf. 47.000/2016/2. ítéletében megállapításra került, hogy egy társaság egyik tagja kényszertörlési eljárás során megszűnt. A társaság változásbejegyzési kérelmet nyújtott be a cégbíróság felé, melyben kérte a kényszertörléssel megszűnt tag törlését a cégjegyzékből és a másik magánszemély tag – aki egyben a társaság ügyvezetője is volt –

egyedüli tagként való bejegyzését. Az elsőfokú bíróság hiánypótlást írt elő, és vagyonrendezési eljárás kezdeményezésére szólította fel a társaságot, valamint a változásbejegyzési kérelmet felfüggesztette a vagyonrendezési eljárás jogerős befejezéséig.

A vagyonrendezési eljárás lefolytatása során a kénysztöröléssel megszűnt társaság üzletrésze átadásra került egy Kft.-nek, így a cégbíróság - a korábban már felfüggesztett - változásbejegyzési kérelmet elutasította, mivel már nincs olyan vagyontárgy (üzletrész), aminek vonatkozásában az eljárás lefolytatható lenne.

Az újra megindított változásbejegyzési eljárásban a kérelmező magánszemély tag továbbra is azt kérte, hogy töröljék a kénysztöröléssel megszűnt társaságot a tagok közül, valamint vitatta azt, hogy a vagyonrendezési eljárás során az üzletrészt megszerző Kft. jogutódja lenne a kénysztöröléssel megszűnt tagnak.

A bíróság a változásbejegyzési kérelmet elutasította, mivel az a vagyonrendezési eljárás során hozott végzéssel ellentétes. *A kénysztöröléssel megszűnt kft. tag üzletrésze a kénysztöröléssel érintett céggel együtt nem szűnik meg, az "uratlanná" vált üzletrész tulajdonosává a kénysztörölési vagy egy utólagos vagyonrendezési eljárásában hozott jogerős végzésben meghatározott személy válik. Nem jegyezhető be a cégjegyzékbe olyan cégadat, amely a jogerősen lezárult kénysztörölési, vagy vagyonrendezési eljárás eredményével ellentétes* (ÍH 2016.80).

2.2.3 A törvényszék feladatai

A Ctv. 120. § alapján a törvényszék a benyújtott kérelmet megvizsgálja, hiánypótlásként további okiratok benyújtását írhatja elő, továbbá meghallgathatja a törölt cég volt tagjait és ügyvezetőjét.

Amennyiben kérelemre indul az eljárás és a vagyontárgy fellelhető, valamint bizonyossággal megállapítható, hogy a törölt cég tulajdona, a törvényszék elrendeli a vagyonrendezési eljárás lefolytatását. Ha azonban a törvényszék megállapítja, hogy a vagyontárgy értékesítéséből nem folyik be annyi összeg, ami fedezné az eljárás költségeit, a törvényszék a kérelmet elutasítja. Ebben az esetben a vagyontárgyat a kérelmező/k tulajdonába adja. Azonban, ha erre nem tart igényt a kérelmező, akkor a vagyontárgy – a 2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről (továbbiakban Ptk.) szabályozásai szerint – uratlan vagyonnak minősítendő. Ha a vagyontárgy ténylegesen nem lelhető fel, akkor a törvényszék elrendeli a közhiteles nyilvántartásból történő törlését.

2.2.4 Vagyondendező kijelölésének szabályai

A Ctv. 121. § alapján a törvényszék vagyondendezőt jelöl ki a felszámolói névjegyzékben szereplő felszámolók közül, melyre a 1991. évi XLIX. törvény a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról (továbbiakban Cstv.) 27/A. § (1) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni. Ez alapján a felszámoló – jelen esetben a vagyondendező – kijelölése a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága (továbbiakban SZTFH) által működtetett informatikai rendszer segítségével, véletlenszerűen kerül kisorsolásra a 15/2021. (X. 29.) SZTFH rendelet (a felszámolók, a vagyondfelügyelők és az ideiglenes vagyondfelügyelők elektronikus kijelölésének szabályairól) szerint.

A számítógépes programot az SZTFH üzemelteti. Az adatbázis tartalmaz minden olyan felszámoló szervezetet, mely a felszámolói névjegyzékbe felvételre kerül. Az azonosításukra a nevük és a cégjegyzékszámuk szolgál. Az adatbázis minden hónap második napján frissítésre kerül. A vagyondendező kijelölésekor a számítógépes program csak egyetlen műveletet végez, ami naplózásra kerül, így nyomon követhető a jogszabály szerinti működés és működtetés. A naplózásokat 3 évig archiválja a működtető.

A rendszer célja az, hogy a felszámoló szervezetek között egyenletes és arányos legyen az ügyelosztás. Így, ha valamelyik felszámoló szervezet ügyszáma meghaladja a többiek aktuális ügyszámának számtani átlagát legalább kétszeresen, csak a hónap 8. napjáig történő kijelölő műveleteknél veszi figyelembe a számítógépes program.

Amennyiben a kisorsolt szervezettel szemben kizáró, illetve összeférhetlenségi ok áll fenn, vagy a szervezetet felmentették, akkor új sorsolás történik, szintén ezzel a számítógépes programmal.

Az illetékes törvényszék megküldi a felszámolónak a vagyondendezést elrendelő és a vagyondendezőt kijelölő végzést. Az elrendelő végzésben a bíróság pontosan megjelöli az eljárás tárgyát képező vagyont és felhívja a vagyondendezőt, hogy 5 napon belül jelentse be, amennyiben vagyondendezőkénti kirendelésének az 1991. évi XLIX. törvényben meghatározott, a felszámoló szervezetre, illetve a felszámolóbiztosra irányadó összeférhetlenségi szabályok szerint akadálya van. Továbbá kizáró ok hiányában jelentse be a vagyondendező-biztos nevét és levelezési címét. A kommunikáció elektronikus úton történik a törvényszék és a vagyondendező között.

A felszámoló szervezet kijelöli a vagyonrendező személyét és nyilatkozik, hogy a társaság és annak alapítói és tulajdonosai a törvényszéki vagyonrendezésben megjelölt gazdasági szervezetnek nem tulajdonosai, nem hitelezői, vezető tisztségviselői és azok közeli hozzátartozói nem rendelkeznek semmilyen befolyással sem az adós szervezetben, sem összeférhetetlenségi tevékenységet folytató más szervezetben.

A törvényszék az eljárást elrendelő végzést közzéteszi a Céglőnyben. Ebben felhívja a törölt cég hitelezőit, tagjait, hogy igényeiket jelentsék be a vagyonrendezőnek 30 napon belül és egyben küldjék meg részére az igényt alátámasztó dokumentumokat.

Amennyiben a vagyonrendező a bejelentést nem fogadja el, mert a bejelentő elbirtoklásra hivatkozik, vagy azt állítja, hogy a vagyontárgyat már korábban megszerezte, a bejelentő keresetet indíthat a tulajdoni igényének megállapítása céljából 30 napon belül. A pert az ingatlan fekvése szerinti bíróságon kell megindítani. Ebben az esetben a pert a bíróság által kijelölt ügygondnok ellen kell indítani, mivel a törölt társaság már nem jogképes. A költségeket a felperesnek kell megelőlegeznie és viselnie. Ingóság esetében mindig az a bíróság az illetékes, ahol az ingóság éppen fellelhető. A kérelmezőnek a perindítás tényéről értesítenie kell a vagyonrendezést lefolytató törvényszéket és a vagyonrendezőt is. Ebben az esetben a vagyonrendezési eljárást a törvényszék felfüggeszti a per jogerős befejezéséig.

Ha a vagyonrendezést tárgyát képző vagyon zálogjoggal terhet, a bíróság külön felhívja a zálogjogos hitelezőt arra, hogy hitelezői igényét jelentse be a vagyonrendező felé. Amennyiben a bejelentés nem történik meg, a zálogjog megszűnik.

Ha a vagyonrendező valamelyik bejelentett igényt elutasítja, a bejelentő 8 napon belül a törvényszékhez fordulhat. A vagyonrendező ellen kifogás nyújtható be a mulasztása vagy a jogszabálysértő magatartása miatt is.

2.2.5 A vagyonrendező jogállásának problematikái, a törölt cég jogképességének lehetősége

A vagyonrendező szervezetet (névjegyzékben szereplő felszámoló szervezetet) a bíróság jelöli ki az eljárás lefolytatására, a kijelölt szervezet pedig megbízza a vagyonrendező személyét, hogy a vagyonrendezés során eljárjon, a vagyonrendezés tárgyát képző vagyontárgyat

értékesítse, a befolyt vételárral elszámoljon, majd a jogerős záróvégzés meghozatala után eljárjon a végzés megállapításainak megfelelően.

A közzétételi végzésben, mely megjelenik a megszűnt cég cégjegyzékének hirdetmények rovatában, csak a vagyonrendező szervezet kerül feltüntetésre, így a vagyonrendező személy nehezen tudja igazolni, hogy az eljárás során ő jogosult például a megszűnt cég később fellelt bankszámla egyenlegének átvételére vagy ingatlan/ingóság esetében, annak birtokbavételére. Felmerül a kérdés továbbá, hogy ki bízta meg a szakértőt a megszűnt cég vagyontárgyainak értékbecslésére, az elkészült értékbecslésről kinek a részére kerül kiállításra az elvégzett szolgáltatás számlája, hiszen a törölt cég már nem adóalany, adószámmal nem rendelkezik.

ZÁMBÓ (2018) tanulmányában foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy ha a vagyonrendezési eljárás során rendezetlen tényállás merül fel egy kifogás kapcsán, például a kérelmezők bejegyzési engedélyt kérnek a vagyonrendezőtől vagy vitatott az eljárást képező vagyontárgy tulajdoni helyzete, ki jár el az eljárás során. A vagyonrendező bejegyzési engedélyt nem adhat ki, mivel nem a megszűnt cég képviselőjeként jár el.

Tulajdonjog megállapítása iránti per ki ellen indítható? Hiszen az alperes már egy megszűnt társaság, nem jogképes, így beperelni nem lehet.

Hogyan jár el helyesen a vagyonrendező a vagyontárgy adásvételi szerződésének megkötése során, ki a vagyontárgy eladója, kinek a képviseletében ír alá?

A fenti anomáliákra - a szakdolgozat a saját kutatási részében - gyakorlati megoldások kerülnek bemutatásra.

2.2.6 A vagyonrendező feladatai

Hitelezői igények nyilvántartása

A 122. §. szerint a vagyonrendező befogadja a hitelezői igényeket, azokat megvizsgálja és nyilvántartásba veszi. Amennyiben annak jogalapjával vagy összegével nem ért egyet, arról tájékoztatja az igénybejelentőt.

Amennyiben a cég felszámolással szűnt meg, akkor a Ctv. 124. § (2) bekezdése alapján a vagyonrendezési eljárásban csak az a hitelező jelentheti be igényét, aki a felszámolás során is hitelező volt és csak a felszámolás során meg nem térült követelésének erejéig. Erről a hitelezőnek nyilatkoznia is szükséges. A vagyonrendező a Cstv. 57. § szerinti kielégítési sorrend

alkalmazásával sorolja be az igényeket, azonban vagyonrendezés során nincs helye a Cstv. 49/D. § alkalmazásának. A vagyonrendezési eljárás közzétételét követően tehát mindenképpen be kell szerezni a volt felszámolótól a komplett záróanyagot és a jogerős záróvégzést is.

A Pécsi Ítéltábla Vpkf.V.45.064/2023/3. számon hozott ítélete szerint *a vagyonrendezési eljárásba a felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett hitelező jelentheti be hitelezői igényét. A vagyonrendezési eljárás nem ad lehetőséget a félnek a felszámolási eljárásban elkövetett mulasztása orvoslására* (ÍH 2023.148).

Jelen jogesetben a cég felszámolási eljárás keretein belül szűnt meg 2018. októberében. Az eljárás során 2 hitelező jelentett be igényt, a NAV és egy társaság. A bíróság 2020- ban vagyonrendezési eljárást rendelt el 2 olyan ingatlan vonatkozásában, melyek a felszámolás során nem voltak ismertek.

A vagyonrendező 2022- ben bejelentette a törvényszékre, hogy a 2 ingatlant pályázat útján értékesítette, a vagyonrendezési eljárásban csak a korábban eljáró felszámoló szervezet jelentett be igényt a felszámolási eljárásban érvényesített felszámolói díjának összegében.

Ezt követően az ingatlanokra bejegyzett zálogjogosult kifogást nyújtott be a bírósághoz az eljárás szabálytalanságára vonatkozóan. A Ctv. 121. § (3) bekezdése alapján, *ha a vagyonrendezési eljárás tárgya zálogjoggal terhelt, a zálogjog jogosultját a bíróság külön felhívja hitelezői igénye bejelentésére. A bejelentés elmaradása esetén a zálogjog megszűnik.* Mivel a bíróság adminisztrációs hiba folytán elmulasztotta felhívni a zálogjog jogosultját, így intézkedett ennek a pótlásáról.

A zálogjogos hitelező bejelentette igényét a vagyonrendezőhöz, aki hiánypótlásra hívta fel, mivel nem igazolta az engedményezések tényét és arról is tájékoztatta a zálogjogosultat, hogy elmulasztotta igényét bejelenteni a korábbi felszámolási eljárásban, így nem veszi nyilvántartásba. A zálogjogosult közölte, hogy sem ő, sem jogelődje előtt nem volt ismeretes a felszámolási eljárás ténye, erről már csak akkor értesült, amikor a felszámolás jogerősen lezárult.

A zálogjogosult kifogást nyújtott be a törvényszékre, mely elutasításra került, mivel *a vagyonrendezési eljárás célja nem a felszámolási eljárásban bekövetkezett mulasztások orvoslása. A törvény kifejezetten a cég tulajdonában álló vagyontárgy előkerülése esetében ad lehetőséget erre az eljárásra, a szabályozás célja az, hogy a ténylegesen fellelhető, esetleg a közhiteles nyilvántartásban immár félrevezető módon szereplő vagyontárgyak tulajdonjogi helyzetét rendezze a bíróság segítségével. A Ctv. 124. § (1) bekezdése szerint, ha a cég törlésére felszámolási eljárásban került sor, a 120-123. §-ban foglalt rendelkezéseket az e §-ban foglalt*

eltérésekkel kell alkalmazni. A (2) bekezdés értelmében a vagyonrendezési eljárásban csak a felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett hitelező jelentheti be hitelezői igényét, a felszámolási eljárásban ki nem elégített követelése erejéig. A bejelentéshez a hitelező köteles csatolni az arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy a bejelentett hitelezői igény a felszámolási eljárásban vagy azt követően a nyilatkozat megtételének időpontjáig nem térült meg (ÍH 2023.148).

Vagyonértékesítés

A vagyonrendező a vagyontárgyat nyilvános pályázat vagy árverés útján értékesíti a felszámolás során alkalmazott értékesítési szabályok alapján. A nyilvános értékesítés az Elektronikus Értékesítési Rendszeren (továbbiakban EÉR) történik, melyet a Cstv. 49/E-49/G. §-ában előírt szabályok, valamint a 17/2014. (II. 3.) Korm. rendelet a felszámolási eljárásban az adós vagyontárgyainak elektronikus értékesítéséről szóló rendelet alapján hozták létre. Az EÉR rendszert az SZTFH működteti és üzemelteti. A rendszer bárki számlára elérhető, az ott közzétett értékesítési hirdetmények bárki számára megtekinthetők.

A 237/2009. (X. 20.) Korm. rendelet a felszámolási eljárásban az adós vagyontárgyainak nyilvános értékesítésére vonatkozó részletes szabályokról, továbbá a felszámolás számviteli feladatairól szóló 225/2000. (XII. 19.) Korm. rendelet módosításáról hatálya a Cstv. 49–49/C. §-a szerinti értékesítési eljárásokra terjed ki, így a vagyonrendezési eljárás során is ezt szükséges alkalmazni.

A vagyonrendező a vagyontárgyat felértékelteni, majd az EÉR rendszeren elkészíti a pályázati vagy árverési hirdetmény szövegét, fotókkal is illusztrálva azt. Ingatlan esetében a hirdetményben fel kell tüntetni a tulajdoni lapon szereplő adatokat (cím, megnevezés, helyrajzi szám, terület), tulajdoni hányadot, az ingatlanra bejegyzett jogokat, tényeket, az ingatlanra jellemző egyéb sajátosságokat.

Egyéb vagyonelemek tekintetében meg kell jelölni a tárgyi eszköz, készlet, egyéb vagyoni elemek jellemzőit, főbb adatait.

Meg kell jelölni a vagyontárgy becsértékét, a minimálárát, az ajánlati biztosíték összegét és annak megfizetési módját, határidejét, a vételár kiegyenlítésének módját, határidejét.

Az értékesítőnek nyilatkozni szükséges arról, hogy a vagyontárgy első alkalommal került-e meghirdetésre vagy már megismételt hirdetés van folyamatban, mindez a becsérték hány százalékán.

Nyilatkozni szükséges továbbá arról is, hogy A felszámolási eljárás és a végelszámolás környezet- és természetvédelmi követelményeiről szóló 106/1995. (IX. 8.) Korm. rendelet 8. § (7) bekezdés alapján a vagyonrendezőnek van- e tudomása környezeti teherről.

A hirdetményben legalább 10 napos határidőt kell biztosítani a pályázók vagy licitálók részére a pályázat benyújtására. A részletes értékesítési feltételekben meg kell adni minden olyan információt, ami szükséges a pályázat benyújtásához.

Az EÉR felületén elkészített hirdetmény szövegét meg kell küldeni a Céglőnynek közzététel céljából.

Amennyiben a hirdetményben megjelölt határidőig ajánlattevő nem jelentkezik és nem nyújt be az EÉR felületén ajánlati biztosíték/árverési előleg befizetését igazoló dokumentumot, az értékesítési eljárás automatikusan eredménytelenül zárul.

Ha az eljárásban résztvevők közösen kérik a vagyontárgy értékesítésének mellőzését és vállalják az eljárás költségeinek, illetve a vagyonrendező díjának megfizetését, akkor a vagyonrendező az értékesítéstől eltekinthet. Az eljárásban résztvevőknek ezt az értékesítés megkezdése előtt kell bejelenteniük a vagyonrendezőnek.

Adásvételi szerződés megkötése, földhivatali bejegyzés

Ha a pályázat eredményesen zárul, a vagyonrendező megkötí az adásvételi szerződést a vevővel. Kérdésként merül fel, hogy az adásvétel során ki lesz az eladó részéről az aláíró, hiszen a törölt cég már nem jogképes és a törölt cég cégjegyzékében a hirdetmények rovatban minden esetben megjelenik a vagyonrendezési eljárás közzétételi végzése, melyben csak a bíróság által kirendelt vagyonrendező cég kerül feltüntetésre, a vagyonrendező személye nem, pedig ő jár el a vagyonrendezési eljárás során. Így eladóként – a megszűnt cég képviseletében – az adásvételi szerződésben mindenképpen aláíró lesz a vagyonrendező társaság aláírásra jogosultja, valamint a vagyonrendező személye is.

A minden fél részéről aláírt adásvételi szerződés még nem kerül megküldésre a földhivatal részére, mivel a vevő tulajdonjoga a vagyonrendezési eljárás befejezését követően, az eljáró törvényszék határozata alapján, kérelemre kerül bejegyzésre a közhiteles nyilvántartásokba (Ctv. 122. § (1) bekezdés). Tehát a jogerős záróvégzést küldi meg a törvényszék és az ügyben eljáró ügyvéd a földhivatal részére (az adásvételi szerződéssel együtt) és az alapján kerül bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba a vevő tulajdonjoga.

Zárójelentés, vagyonfelosztási javaslat készítése

A vagyonrendezőnek a vagyontárgy értékesítése után 30 napon belül be kell nyújtani a jelentését a törvényszék részére, melyben vagyonfelosztási javaslatot terjeszt elő a Ctv. 122. § (3)-(5) bekezdése szerint.

Az értékesítésből befolyt összeg – az eljárás költségeinek és a vagyonrendező díjának levonása után – elsődlegesen a hitelezői igények kielégítésére szolgál. Amennyiben felszámolással szűnt meg a társaság, a Cstv. 57. § szerinti kielégítési sorrend alapján történik a vagyonfelosztás. Ha nem felszámolási eljárás keretein belül került törlésre a cég, akkor a hitelezők között a követeléseik arányában történik meg a felosztás.

Ha hitelezői igény bejelentés nincs az eljárásban, vagy a rendelkezésre álló összeg meghaladja a hitelezői igényeket, akkor a törölt cég volt tagjait illeti a pénzeszköz a fennálló részesedésük arányában, azzal a kikötéssel, hogy azokat a tagokat, akik nem jelentettek be igényt a vagyonrendező felé, figyelmen kívül kell hagyni. Igénybejelentés hiányában a felosztható összeget bírói letétbe kell helyezni.

Amennyiben a vagyonrendező értékesítési eljárása sikertelen lett – a felmerült költségeinek és díjának megfizetését követően – a jogosult tulajdonába kell adni a vagyontárgyat. Ha nem volt az eljárás során hitelezői igény bejelentés vagy a kérelmező nem tart igényt természetben a vagyontárgyra, akkor az ingó vagyontárgyat uratlan vagyonnak kell minősíteni, az ingatlan vagyontárgy esetében pedig állami tulajdonba kerül a vagyontárgy és a bíróság rendeli el végzésben az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzést.

A bíróság a vagyonfelosztási javaslatot megvizsgálja és megküldi az érintettek részére azzal, hogy 8 napon belül észrevételt tehetnek. Amennyiben észrevétel nem érkezik, a bíróság határozatot hoz a vagyonrendező által javasolt vagyonfelosztás alapján, valamint kötelezi a vagyonrendezőt a további teendők megtételére. A végzésben megállapításra kerül a vagyonrendező díja és költségei is.

A bíróság a vagyonrendező költségeit indokolt esetben módosíthatja.

A vagyonrendező díja és költségei

A Ctv. 123. § (1) bekezdés szerint a vagyonrendező az eljárás során közvetlenül felmerült költségeinek, továbbá 100.000 Ft+ÁFA munkadíjnak a megállapítását kérheti a bíróságtól, mely összegeket a rendelkezésre álló összegből kell levonni. A Ctv. 124. § (6) bekezdése ettől

eltérően rendelkezik. E szerint a vagyonrendező munkadíja a vagyontárgy értékesítéséből befolyt nettó vételár 3%-ának és az azt terhelő általános forgalmi adónak megfelelő összeg.

Az értékesítésből befolyt vételárból - a Ctv. 124. § (5) bekezdése szerint - a vagyonrendező az eljárás költségein túl levonhatja a vagyontárgy élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető állapotának helyreállításával közvetlenül összefüggő igazolt költségeit, ha erről hatósági határozattal rendelkeztek. Például a környezetvédelmi hatóság kötelezheti a vagyonrendezőt a környezeti károk megszüntetésére.

Levonható még a befolyt összegből a vagyontárgy őrzésének, állagmegóvásának, értékesítésének költsége. Az értékesítés költségei közzé sorolandóak a földhivatali térképmásolat díja, az értékebecslés költsége, a hirdetmények Céggközlönyben való közzétételi díja és az EÉR rendszer által kirótt költségek.

A Ctv. 124. § (5) bekezdés c) pontja alapján levonhatóak a befolyt vételárból *a vagyontárggyal összefüggésben a vagyonrendezési eljárás kezdő időpontját követően esedékessé váló és befizetendő adók, igazgatási szolgáltatási díjak*. Gyakorlatban azonban nem merülhetnek fel befizetendő adók, mivel a vagyontárgy tulajdonosa egy már megszűnt, adószámmal nem rendelkező, nem adóalany társaság.

A fentiekén túl az eljárás során költségként felmerülnek adminisztrációs költségek, postaköltség és az irattárolás költsége is.

Értékesítés mellőzése esetén a vagyonrendező díját és felmerült költségeit azok a jogosultak viselik, akik a vagyontárgyat természetben megkapják. Az új tulajdonosok bejegyzése a közhiteles nyilvántartásba csak akkor történhet meg, ha a jogosultak a vagyonrendező díját és költségeit megfizették.

Ha a vagyonrendezési eljárás hivatalból indul, akkor a vagyonrendező költségeit és 100.000,- Ft+ÁFA összegű díját az állam viseli.

Egyéb rendelkezések a Ctv. 124. §-a alapján

A Ctv. 124/A. § rendelkezik a megszűnt külföldi tag üzletrészére vonatkozóan. Ha egy kft.-ben fennálló üzletrész egy olyan megszűnt társaság tulajdona volt, melynek megszűnéskor a székhelye nem Magyarországon volt bejegyezve, valamint a megszüntetési eljárás sem Magyarországon folytatódott le, akkor nincs helye vagyonrendezési eljárásnak. Ebben az

esetben a kft.- nek a Céglőzlőnyben felhívást kell közzétenni, hogy akinek az űzletrészre igénye áll fenn, az 3 hónapon belül jelentse be azt. Amennyiben bejelentés nem történik, a megszűnt tag űzletrészét be kell vonni.

A Ctv. 124/B. § rendelkezik a törölt cég vonatkozásában nyilvántartásba bejegyzett jogok és tények – ide nem értve a tulajdonjogot – törlése iránti vagyonrendezési eljárásról. Ebben az esetben nem kerül kijelölésre vagyonrendező, hanem a bíróság folytatja le az eljárást. Ez arra az esetre vonatkozik, amikor a törölt cégnek például használati joga van bejegyezve egy ingatlanra és az ingatlan tulajdonosa törölni kívánja azt.

A Ctv. 124/C. § rendelkezik a végelszámolás lefolytatását követően törölt cég vagyonára vonatkozó, kérelemre induló vagyonrendezési eljárásról. Ha egy társaság végelszámolási eljárás lefolytatása útján kerül törlésre, majd ezek után előkerül egy vagyontárgy, melyről a végelszámolási vagyonfelosztási javaslatban nem rendelkeztek, nem kerül sor vagyonrendező kijelölésére és értékesítésre sem. A kérelmező tag nyújtja be a szükséges okiratokat és a vagyonfelosztási javaslatot, melyet megvizsgál és amennyiben megfelel a jogszabályi előírásoknak, azt jóváhagyja.

3. ALKALMAZOTT MÓDSZEREK (anyag és módszer)

12 éves felszámolási szakasszisztens szakmai múlttal rendelkező személyként több tucat vagyonrendezési eljárás lefolytatásában működtem közre, így saját példákon keresztül kerül bemutatásra az egyes eljárások lefolytatásának menete. Láthatjuk, hogy mennyire változatosak lehetnek az egyes eljárások, milyen vagyonelemekre, hogyan történhet az eljárás elrendelése. Milyen nehézségekbe ütközhet a vagyonrendező a vagyonelemek felkutatása során, hogyan történik a bejelentett hitelezői igények vizsgálata, besorolása, nyilvántartásba vétele? Mely esetekben kell eltekintenie a vagyonrendezőnek az értékesítéstől, hogy tudja érvényesíteni a díját és a felmerült költségeit? Hogyan jár el a vagyonrendező azon a vagyonrendezési eljárások során, ahol a vagyontárgy tulajdonosa felszámolással szűnt meg?

A kutatás valós példákon alapul, a korábbi és jelenlegi munkahelyeim adatbázisából dolgozom az eFoki rendszer (felhő alapú integrált rendszer, mely a fizetéseképtelenségi szakértők kiszolgálására jött létre) használatával, továbbá az OPTEN által szolgáltatott adatok alapján készítek statisztikákat arról, hogy hogyan változott a vagyonrendezési eljárások száma az elmúlt évtizedben, valamint Google űrlapok használatával készített kérdőív segítségével végzek felmérést a felszámolói névjegyzékben szereplő cégek vagyonrendezési eljárásairól.

4. EREDMÉNYEK ÉS ÉRTÉKELÉSÜK

4.1 Tulajdonjog megállapítása iránti per és kifogás a vagyonrendezési eljárásban

A Budapest Környéki Törvényszék által elrendelt vagyonrendezés tárgyát egy monori ingatlan 1/1 tulajdoni hányada képezte. Az eljárás hivatalból indult, a Pest Megyei Kormányhivatal 2021. február 12-én érkezett kérelmében kérte vagyonrendezési eljárás lefolytatását. A tulajdonos törölt cég felszámolással szűnt meg 1995- ben. A bíróság felhívta a vagyonrendezőt, hogy a kézhezvételtől számított 5 munkanapon belül jelentse be az esetlegesen fennálló kizárási okot. A vagyonrendező a kirendelést kizárási ok esetén, továbbá akkor utasíthatja vissza, ha a törölt cég székhelye kívül esik a felszámolók névjegyzékébe bejegyzett működési területén. Ha a vagyonrendező a kizárási ok bejelentését elmulasztja, a bíróság kezdeményezi a felszámolók névjegyzékéből való törlését.

A kijelölt vagyonrendező a fenti határidőben bejelentette az eljáró vagyonrendező személyét, valamint nyilatkozott, hogy kizáró ok és összeférhetlenségi ok nem áll fenn.

A bíróság a fentiek után közzétette a vagyonrendezési eljárást a Céglőnyben és felhívta a törölt cég volt hitelezőit, volt tagjait (részvényeseit), illetve azt, akinek a vagyonrendezés lefolytatásához jogi érdeke fűződik, hogy a törölt céggel, vagyonával szembeni igényét 30 napon belül a vagyonrendezőnek jelentse be, és egyidejűleg csatolja az igényt megalapozó okiratokat.

A közzététel után a vagyonrendező a Takarnet rendszerből lekérte az ingatlan tulajdoni lapját, melyen terhek nem voltak bejegyezve, csak az a tény, hogy a törölt cég felszámolás alatt állt. A vagyonrendező ezek után ajánlatokat kért értékbecslési szakvélemény elkészítésére. A kiválasztott szakértő 600.000 Ft+ÁFA összegért vállalta az értékbecslést. A helyszíni szemlén megállapításra került, hogy az értékelt ingatlan a tulajdoni lapon feltüntetett szerint kivett ipartelep, azonban az tanteremként üzemelt. Az ingatlant használó iskola bérleti szerződést felmutatni nem tudott.

Hitelezői igény bejelentés 30 napon belül nem érkezett a vagyonrendezőhöz.

Időközben az ingatlant használó szervezet küldött egy háromoldalú megállapodást, melyben a vagyonrendezés tárgyát képező ingatlant az önkormányzat vagyonkezelésbe adta, valamint bejelentette, hogy hitelezőként kíván fellépni, amely kapcsán beálló késedelmüket illetően igazolási kérelemmel fog élni.

A szervezet által 31.930.000 Ft hitelezői igény került bejelentésre, állagmegőrzési munkálatok és közműtartozás és eszközvásárlás jogcímen. A hitelezői igény bejelentéssel egyidejűleg igazolási kérelmet is nyújtott be, melynek értelmében előadta, hogy a 30 napos hitelezői igény bejelentési határidő elmulasztása a pandémiás nehézségeik okán történt.

A vagyonrendező az állagmegőrzési munkálatok jogcímen bejelentett igényt elfogadta és nyilvántartásba vette, tekintettel arra, hogy azok igazolhatóan az adósi ingatlanon elvégzett értéknövelő beruházásnak minősülnek. Az egyéb jogcímen bejelentett igény elutasításra került, mivel az eszközvásárlással kapcsolatban sem a mellékelt számla, sem pedig a megküldött teljesítési igazolás alapján nem volt megállapítható azok beszerelési és jelenlegi fellelhetőségi helye, valamint kapcsolata az adósi vagyontárggyal. A közműtartozás jogcímén bejelentett követelésüket sem állt módjában a vagyonrendezőnek nyilvántartásba venni, mivel azok alapja az adósi ingatlan ingyenes használatból eredt, továbbá a vagyonrendező a vagyonkezelés jogát vitatta, azt kifejezetten elutasította, tekintettel arra, hogy a vagyonkezelési jogot alapító szerződés az önkormányzat, valamint az eljárásban hitelezőként bejelentkező fél között jött létre - az adós társaság félként, függetlenül az ingatlanon fennálló tulajdonjogától, nem került feltüntetésre - olyan ingatlan vonatkozásában, mely nem képezi és nem is képezte az önkormányzat tulajdonát, így annak használatáról illetve, vagyonkezelésbe adásáról nem is rendelkezhetett.

Az időközben elkészített szakvélemény szerint az ingatlan piaci értéke 2021. májusában 80.300.000 Ft volt, likvidációs értéke 48.200.000 Ft.

A vagyonrendező nyilvános pályázatot írt ki az EÉR rendszeren 80.300.000 Ft minimáláron. A hirdetmény megjelent a Céglőzönyben és az EÉR- en is, azonban érvénytelenítésre került, mivel az a jogszabályi feltételeknek nem felelt meg. Ezt követően a pályázat ismét kiírásra került, mely eredménytelen lett, mivel nem érkezett ajánlat. A becsérték és a minimálár szintén 80.300.000 Ft összegben került meghatározásra. A 3. hirdetmény is kiírásra került, 70%- os minimáláron. A vagyonrendező az értékesítésről értesítette a hitelezőt a hirdetmény megküldésével.

A hitelező kifogást terjesztett elő, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 121. § (5) bekezdése alapján kérte a pályázati kiírás alapját képező ingatlanra vonatkozó pályázati eljárást megsemmisíteni és kérte az értékesítést ezen ingatlan tekintetében felfüggeszteni.

Hivatkozott arra, hogy vagyonrendező az ingatlant túl magas értéken kívánja értékesíteni, az ingatlannak mind az irányárát, mind a minimálárát túlzóan magas összegben határozta meg. Meglátása szerint a vagyontárgy tényleges értéke kb. 10.000.000 Ft körüli összegre tehető. A pályázati kiírás szerint az ingatlan teljesen közművesített, azonban ténylegesen az áram és a víz a főépületből átvezetett, valamint az ingatlan állapota felújítandó, nincs saját gépkocsibejárója sem. A kifogást előterjesztő új értékbecslés elkészítését tartotta szükségesnek az ingatlan vonatkozásában. A bíróság ideiglenes intézkedéssel az értékesítést felfüggesztette.

Az eljárás folyamán igazolták, hogy a vagyonrendezési eljárás folyamán az önkormányzat a törölt cég ellen keresetet nyújtott be tulajdonjogának megállapítása iránt. A bíróság a folyamatban lévő per jogerős elbírálásáig a vagyonrendezési eljárást felfüggesztette, valamint a vagyonrendezési eljárásban előterjesztett kifogás elbírálását a per jogerős befejezéséig ugyancsak felfüggesztette.

A jogerős ítélet annak tűrésére kötelezte a törölt cég alperest, hogy az önkormányzat felperes tulajdonjoga a vagyonrendezés tárgyát képező ingatlan tekintetében 1/1 arányban, elbirtoklás jogcímén az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre kerüljön. Ennek érdekében a Földhivatalt is megkereste, a tulajdonjog változás időközben az ingatlan-nyilvántartásban átvezetésre is került.

A fentiekre tekintettel a hitelező a kifogástól elállt, a bíróság a kifogásolási eljárást megszüntette, valamint a vagyonrendezési eljárás felfüggesztését hatályon kívül helyezte.

A közel 3 évig tartó eljárás során a vagyonrendezőnek 807.000 Ft költsége merült fel az ingatlan értékbecslésével és hirdetéseivel kapcsolatosan, melyet érvényesíteni nem állt módjában, tekintettel arra, hogy értékesítés az eljárás során nem történt.

A vagyonrendező kezdeményezte a vagyonrendezési eljárás befejezését. Előadta, hogy a vagyonrendezési eljárás során bevétel nem keletkezett. Az eljárás során vagyonrendezőnek az adósi vagyon értékesítésével kapcsolatban felmerült költségei 762.000 Ft értékbecslési díj, továbbá 45.000 Ft hirdetési díj volt. A vagyonrendező díját 127.000 Ft-ban kérte megállapítani.

A bíróság megállapította, hogy az eljárás tárgyát képező ingatlan rendezetlen jogi helyzete megszűnt, tulajdonját az önkormányzat megszerezte.

Fentiekre tekintettel a bíróság a vagyonrendezési eljárást befejezte, annak megszüntetésével a Ctv. 123. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint. A Ctv. 123. § (1) bekezdése alapján a vagyonrendező díját 127.000 Ft- ban, költségét 807.000 Ft- ban állapította meg. A bíróság a Ctv. 123. § (5) bekezdése értelmében az államot kötelezte a vagyonrendezői díj és költség megfizetésére, mely az ellátmányból nyert kiegyenlítést.

A fenti – közel 3 évig húzódó – vagyonrendezési eljárás elkerülhető lett volna, ha az ingatlant használó hitelező, illetve önkormányzat korábban megindította volna az elbirtoklás iránti pert. Az elrendelt vagyonrendezési eljárás megindítása így többletmunkát és költséget okozott mind a vagyonrendező, mind az állam részére. A fenti vagyonrendezés bíróság általi, folyamatban lévő peres eljárás miatti felfüggesztése alatt a vagyonrendező információhoz nem jutott hozzá, tekintve, hogy az elbirtoklási perben nem fél, így a per lefolyását, annak folyamatát sem ismerte.

4.2 A vagyonrendezési eljárás elrendelésének különös körülményei, termőföld értékesítése a vagyonrendezési eljárásban

A megszűnt céget a Baranya Megyei Bíróság Cégbírósága 2017. évben törölte a cégjegyzékből. A törölt cég törlésére felszámolási eljárás lefolytatását követően került sor.

A kérelmező 2021. decemberében vagyonrendezési eljárás lefolytatása iránti kérelmet nyújtott be a bírósághoz. A kérelemben előadta, hogy a 124/224-ed arányban tulajdonosa a kivett, beépítetlen terület megnevezésű ingatlannak, s az ingatlannyilvántartásban az ingatlan 100/224-ed tulajdoni hányada tekintetében a törölt cég tulajdonosként szerepel. Előadta, hogy tulajdonos társa volt 31/112-ed arányban néhai édesapja, aki 2020. évben elhalálozott. Előadta még, hogy tulajdonrészét édesanyjától ajándékozás címén szerezte meg 2021. évben kelt szerződés útján. Előadta továbbá, hogy az ingatlan családi házuk kert része, a házat a szülei 1991. évben vették meg és az eltelt harminc évben vele együtt úgy tudták, hogy az a tulajdonuk, a törölt cég résztulajdonáról tudomásuk nem volt. Előadta, hogy a kert termőképességének megóvása érdekében harminc éve azt rendszeresen, 3-5 évente trágyázták, legutóbb 2021. évben, s felszántatják, két kezükkel művelik, vegyszerezik és termelnek rajta. 2021. évben 564.500,-Ft-ot fizettek meg a trágya vételáraként, további 36.322,-Ft-ot a trágyaszórás díjaként, melyekről a vonatkozó számlát csatolta. Hivatkozott arra, hogy munkájuk és beruházásuk hasznát a törölt

tulajdonostárs tulajdonrésze is élvezi, értelemszerűen az állagmegóvás az egész ingatlanra vonatkozik, s ezen költségek átlagolva, egy évre számolva elérik a 200.000,-Ft-ot, a jogutód nélkül megszűnt tulajdonostársuk tulajdonrészét illetően évi 90.000,-Ft összeget tesz ki.

A kérelmező idézte a Ptk.5:75.§, 5:76.§ rendelkezéseit és előadta, hogy a törölt cég tulajdonostárssal szemben követelésük áll fenn, a 2021. évi trágyázás költsége arányos része 270.000,-Ft összegben, csak az elmúlt öt év tekintetében pedig 450.000,-Ft összegben a kert állagmegóvása jogcímén a Ptk.5:76.§-a alapján.

A kérelmező hivatkozott még arra, hogy szüleivel a kertet harminc éve művelik, azt sajátjukként birtokolják, mely elbirtoklás iránti igényüket is megalapozza. A kérelmező idézte a Ctv.119.§ (1), (4) bekezdése rendelkezéseit és azokra hivatkozással előadta, hogy az eljárás lefolytatásához jogi érdeke fűződik, ismeretlen okból a családi ingatlanukban egy megszűnt cég is tulajdonos, jogutódja nincsen, senki nem tud rendelkezni a tulajdonrésze felett, családi ingatlanuk rendezetlen jogállású lett, az ingatlant harminc éve teljes terjedelmében sajátjukként használják, hasznosítják, a kertet művelik, termőképessége megóvása érdekében folyamatosan gondozzák.

Előadta továbbá, hogy az ingatlan értéke a volt tulajdonostárs édesapja hagyatéka ügyében folyt hagyatéki eljárásban szerzett adó- és értékbizonyítvány szerint 568.500,-Ft, a megszűnt cég tulajdonrésze 253.795,-Ft-ot képvisel. Figyelemmel az eljárás eddigi és várható költségeire, az értékesítésből befolyó összeg az eljárás lefolytatásával felmerülő költségeket sem fedezné, így kéri, hogy a bíróság a vagyontárgyat adja a tulajdonába a Ctv.120.§ (2) bekezdésének rendelkezései alapján.

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 119.§ (4) bekezdésének rendelkezése értelmében az eljárást a törölt cég volt hitelezője, volt tagja, illetve az kérheti, akinek az eljárás lefolytatásához jogi érdeke fűződik, mivel az általa megjelölt vagyontárgyra vonatkozóan követelése áll fenn. A rendelkezésre álló adatok szerint a kérelmező a törölt cégnek nem volt hitelezője, illetve tagja.

A fentiek alapján a kérelmezőnek a rendezetlen tulajdoni helyzetű vagyontárgyra vonatkozóan követelése nem áll fenn.

A Ctv.119.§ (4) bekezdésének rendelkezése értelmében a vagyonrendezési eljárást csak az erre feljogosított személy indíthatja meg. A kérelmező nem minősül a Ctv. 119.§ (4) bekezdésében meghatározott olyan személynek, aki az eljárás lefolytatását kérheti, ezért a bíróság a vagyonrendezési eljárás lefolytatása iránti kérelmét a Ctv.119.§ (2) bekezdése folytán

alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 176. (1) bekezdés g) pontja alapján visszautasította.

A Ctv.119.§ (5) bekezdésének rendelkezése értelmében hivatalból kell lefolytatni a vagyonrendezési eljárást, ha a közhiteles vagy közérdekvédelmi célból vezetett nyilvántartást vezető szervezet bejelenti, hogy a nyilvántartásában a törölt cég tulajdonosként szerepel. A hiteles tulajdoni lap másolat tanúsága szerint a törölt cég a kérelemben megjelölt ingatlan 100/224-ed tulajdoni hányada vonatkozásában az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szerepel. E vagyontárgyról a felszámolási eljárásban rendelkezés nem történt, a bíróság ezért a Ctv.119.§ (5) bekezdése alapján hivatalból elrendelte a vagyonrendezési eljárás lefolytatását a vagyontárgy vonatkozásában.

A bíróság a kérelmező elbirtoklásra hivatkozására tekintettel tájékoztatta a kérelmezőt arról, hogy a Ctv.121.§ (2a), (2b) bekezdéseinek a 2021. évi CXXXIV. törvény 39.§ (1) bekezdésével beiktatott rendelkezései szerint - mely rendelkezéseket a Ctv.131/S.§-a értelmében a folyamatban lévő ügyekben is kell alkalmazni –, ha a vagyonrendezési eljárásban az igényt bejelentő személy elbirtoklásra hivatkozik, vagy más jogcímen állítja azt, hogy a vagyontárgy tulajdonjogát megszerezte és a vagyonrendező ezt nem fogadja el, a bejelentő harminc napon belül keresetet indíthat tulajdonjogának megállapítása iránt, s ha az igénybejelentő a perindítás tényét a keresetindításra nyitva álló határidő alatt a vagyonrendezési eljárást lefolytató bíróság és a vagyonrendező részére igazolja, a vagyonrendezési eljárást lefolytató bíróság a vagyonrendezési eljárást a per jogerős befejezéséig felfüggeszti. A kérelmező ezen túlmenően a vagyontárgyra vonatkozó nyilvános értékesítési eljárásban is részt vehet, s tulajdonjogot szerezhet a kérelem tárgyát képező vagyontárgy tekintetében.

Ezt követően a bíróság felhívta a kijelölt vagyonrendezőt, hogy a végzés kézhezvételétől számított öt munkanapon belül pénzbírság terhe mellett jelentse be az általa kijelölt vagyonrendező nevét, lakóhelyét vagy a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban szereplő értesítési címét, születési idejét, adóazonosító jelét, valamint anyja születési nevét és csatolja azon nyilatkozatát, hogy személyével összefüggésben nem áll fenn kizáró vagy összeférhetlenségi ok, továbbá kötelezettséget vállal arra, hogy ha ilyen ok később bekövetkezik, azt haladéktalanul bejelenti a vagyonrendezőnek és kezdeményezi a vagyonrendezőtől a kijelölése visszavonását.

A kisorsolt vagyonrendező szervezet kijelölte az eljáró természetes személyt, nyilatkozott, hogy kizáró vagy összeférhetlenségi ok nem áll fenn és az adatokat megküldte a bíróság részére. A törvényszék közzétette a vagyonrendezési eljárást a Céglőnyben - melynek tárgya a kivett beépítetlen terület megnevezésű ingatlan törölt cég tulajdonaként nyilvántartott 100/224-ed tulajdoni hányada - és felhívta a törölt cég volt hitelezőit, volt tagjait (részvényeseit), illetve azt, akinek a vagyonrendezés lefolytatásához jogi érdeke fűződött, hogy a törölt céggel, illetve annak vagyonával szembeni igényét 30 napon belül jelentse be a vagyonrendezőnek és egyidejűleg csatolja az igényt megalapozó okiratokat.

Mindeközben a Baranya Megyei Kormányhivatal Földhivatali Főosztálya bejelentette a törvényszék részére, hogy a törölt cég tulajdonaként tartja nyilván egy másik – szántó megnevezésű - ingatlan 3543/21832- ed tulajdoni illetőségét. A bíróság hivatalból elrendelte a vagyonrendezési eljárás lefolytatását erre az ingatlanra is.

Mivel a törvényszék észlelte, hogy a törölt cég vonatkozásában már indult vagyonrendezési eljárás, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 119.§ (2), (6) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 117.§ (2) bekezdése alapján elrendelte az eljárás egyesítését a már korábban megindult vagyonrendezési eljárással és végzésben tájékoztatta vagyonrendezőt, hogy a szántó megnevezésű ingatlan vonatkozásában is köteles ellátni a vagyonrendezői feladatokat.

A felszámoló a Takarnet rendszeréből lekérte az ingatlanok tulajdoni lapját és szakértőt bízott meg a vagyonelemek értékének meghatározására, majd megkezdte a vagyonelemek értékesít(tet)ését. A kivett beépítetlen terület megnevezésű ingatlant az EÉR rendszeren keresztül meghirdetett pályázat útján értékesítette a vagyonrendező. A nyertes vételár 420.000,- Ft volt, mely a becsérték 70%- a. Az elővásárlásra jogosult részére a nyertes pályázat megküldésre került, aki élt elővásárlási jogával, így a vagyonrendező megkötötte vele az adásvételi szerződést. A vételár teljes egészében megfizetésre került.

A másik ingatlan - a szántó megnevezésre tekintettel - kormányhivatali árverés útján került értékesítésre.

A vagyonrendező a 191/2014. (VII. 31.) Korm. rendelet (továbbiakban: Rendelet) 1.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, megkereséssel élt a Nemzeti Földügyi Központ felé, melyben tájékoztatta a Központot, hogy folyamodvánnyal kíván élni a Baranya Vármegyei

Kormányhivatal Agrárügyi Főosztály Erdészeti és Földművelésügyi Osztály felé, valamint a Rendelet 17.§- ban foglaltaknak megfelelően tájékoztatta a Hatóságot, hogy a megkeresés alapját képező kivett szántó megnevezésű, mindösszesen 57.152 m² alapterületű ingatlannak a törölt cég 3543/21832 tulajdoni hányadára eső becsértékét az értékbecslő nettó 2.290.000,- Ft összegben állapította meg.

A 191/2014. (VII. 31.) Korm. rendelet (továbbiakban: Rendelet) 1.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően kérte a Kormányhivatalt, hogy a törölt cég termőföldnek minősülő ingatlana tekintetében a Rendeletnek megfelelően bonyolítsák le az árverést.

A Baranya Vármegyei Kormányhivatal Agrárügyi Főosztály Erdészeti és Földművelésügyi Osztálya (7633 Pécs, Lázár V. u. 12.) a vagyonrendező megkeresése alapján, a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény 35. §-a, valamint a mező- és erdőgazdasági hasznosítású földek végrehajtási, felszámolási vagy önkormányzati adósságrendezési eljárás keretében árverés útján történő értékesítés szabályairól szóló 191/2014. (VII.31.) Korm. rendelet rendelkezési alapján árverést tűzött ki, melyet megküldött a vagyonrendező részére is.

A hirdetményben megjelölésre került az árverés helyszíne, időpontja, az árverés tárgyát képező földre vonatkozó adatok összessége, a becsérték, az árverési előleg összege, a licit díj, a legalacsonyabb vételi ajánlat összege és a licitküszöb.

A hirdetmény szerint az árveréssel kapcsolatos egyéb kérdésekben a mező- és erdőgazdasági hasznosítású földek végrehajtási, felszámolási vagy önkormányzati adósságrendezési eljárás keretében, árverés útján történő értékesítésének szabályairól szóló 191/2014. (VII.31.) Korm. rendeletben foglaltak az irányadóak.

Az elővásárlásra jogosult esetében, az elővásárlási jogosultság gyakorlásának feltétele az árverésen történő részvétel, és az elővásárlási jogosultságot bizonyító okirat regisztrációs időben történő átadása.

A Baranya Vármegyei Kormányhivatal Agrárügyi Főosztály Erdészeti és Földművelésügyi Osztálya a mező- és erdőgazdasági hasznosítású földek végrehajtási felszámolási vagy önkormányzati adósságrendezési eljárás keretében árverés útján történő értékesítésének szabályairól szóló 191/2014. (VII.31.) Korm. rendelet 4. § -a alapján megkereste a végrehajtást foganatosító bíróságot, az illetékes Polgármesteri Hivatalt és a Földhivatali Főosztály Földhivatali Osztályt, hogy az ingatlanárverési hirdetményt a hirdetőtábláján az árverést megelőzően legalább 30 napon át és legalább az árverést megelőző 5. napig függessze ki, majd

annak lejárta, és a kifüggesztés kezdő és záró időpontját tartalmazó záradék rávezetése után, az Erdészeti és Földművelésügyi Osztálynak küldje vissza.

Továbbá, a hatóság megkereste az illetékes földhivatalt, hogy az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inytv.) 26. § (1) bekezdése alapján az árverés tényét az ingatlan-nyilvántartásba jegyezze fel.

A Kormányhivatal az Ingatlanárverési Jegyzőkönyvet is megküldte a vagyonrendező részére. Az abban hozott Határozat szerint az ingatlan tekintetében felajánlott legmagasabb vételár 2.290.000,- Ft volt. Ezt követően a kormányhivatal a Korm. Rend. 11. §. (1) bekezdésének h) pontjában és (2) bekezdésében foglaltak alapján határozatot hozott a vevőről, közölte annak adatait.

A szántó megnevezésű ingatlan kormányhivatali értékesítését követően 2.290.000,-Ft bevétel keletkezett.

A vagyonrendezés során az ingatlanok értékesítéséből összesen 2.710.000,-Ft bevétel keletkezett.

A kiadások a következők szerint alakultak: a pályázati hirdetmény díja 45.000,- Ft, az elektronikus értékesítés költségei 12.000,- Ft, az értékbecslési díj 260.350,- Ft, az adminisztrációs költségek 254.000,- Ft volt, azaz a kiadások összege összesen 571.350,- Ft- ot tett ki.

A záró dokumentáció benyújtásának napján rendelkezésre álló egyenleg 2.138.650,- Ft volt.

A vagyonrendezési eljárás során hitelezői igénybejelentés nem érkezett.

Ezt követően a vagyonrendező benyújtotta az eljárás lezárására irányuló kérelmét a törvényszék felé, melyben kérte díjának megállapítását, mely a Ctv. 124. § (6) bekezdése alapján a vagyontárgy értékesítéséből befolyt nettó vételár 3%-a + ÁFA, jelen esetben 81.300,-Ft + ÁFA, azaz bruttó 103.251,- Ft összeg volt.

A vagyonrendezés során felmerült költségek (571.350,-Ft) és a vagyonrendező díjának (103.251,-Ft) kiegyenlítését követően fennmaradó 2.035.399,-Ft összegből 15.399,-Ft- ot tartalékolta a vagyonrendező a későbbiekben felmerülő bankköltségekre, a fennmaradó 2.020.000,- Ft összeget a Ctv. 122. § (5) bekezdése alapján bírói letétbe kérte helyezni.

Továbbá kérte a törvényszék rendelkezését arról, hogy a kivett beépítetlen terület megnevezésű ingatlan vonatkozásában az adásvételi szerződés a 2006. évi V. törvény 122. § (1) bekezdése alapján földhivatal felé benyújtásra kerülhessen. Ezen ingatlan tekintetében az új tulajdonos tulajdonjogát kérelemre - a vagyonrendezési eljárás befejezését követően - a bíróság határozata alapján jegyzi be a Földhivatal a nyilvántartásba.

A törvényszék a záróvégzésben rendelkezett a vagyonrendező díjáról és költségeiről. Elrendelte, hogy az értékesítés után fennmaradó 2.020.000,- Ft összeg 30 napon belül bírói letétbe kerüljön kiutalásra a vagyonrendező által.

A vagyonrendező által értékesített ingatlan esetében elrendelte, hogy az új tulajdonos tulajdonjogát kérelmére az ingatlanügyi hatóság jegyezze be az ingatlan-nyilvántartásba és megkereste a Baranya Vármegyei Kormányhivatal Mohácsi Járási Hivatalát avégett, hogy az új tulajdonos tulajdonjogát kérelmére, a vagyonrendezési eljárás jogerős befejezését követően a bíróság határozata alapján - vagyonrendezés jogcímén - jegyezze be az ingatlan-nyilvántartásba.

A bíróság elrendelte továbbá, hogy a szántó megnevezésű ingatlan vonatkozásában az árverési vevő tulajdonjogát kérelmére az ingatlanügyi hatóság jegyezze be az ingatlan-nyilvántartásba, azzal, hogy az új tulajdonos tulajdonjogát az ingatlanügyi hatóság által hozott határozatával már bejegyezte az ingatlan-nyilvántartásba.

A záróvégzés jogerőre emelkedése után a vagyonrendező által megbízott ügyvéd megküldte a Földhivatal felé az általa értékesített ingatlan adásvételi szerződését és bejegyzésre került a tulajdonjog változás a nyilvántartásba.

A fenti eljárás kérelemre indult, azonban a bíróság által megállapításra került, hogy a kérelmező a törölt cégnek nem volt hitelezője, illetve tagja, a kérelmezőnek a rendezetlen tulajdoni helyzetű vagyontárgyra vonatkozóan követelése nem állhat fenn, így a kérelmet elutasította és hivatalból rendelte el az eljárást.

Az eljárás során újabb vagyontárgy (szántó megnevezésű ingatlan) került elő, melyre vonatkozóan szintén elindult a vagyonrendezési eljárás, azonban a bíróság ezt észlelte és a már korábban elrendelt eljárással egyesítette azt.

Mivel a szántó megnevezésű ingatlant a vagyonrendező nem értékesítheti, így eltérhet a Cstv.-ben meghatározott értékesítési formáktól.

4.3 A vagyonrendezés tárgyát képező ingatlan átadása jogosult részére

A Budapest Főváros Kormányhivatala Földhivatali Osztálya bejelentéssel élt a Fővárosi Törvényszék felé, hogy a törölt cég tulajdonában áll egy 39 nm- es lakás és egy teremgarázs 1/15- öd tulajdoni hányada. A Földhivatalt egy társaság tájékoztatta erről tényről, azonban ez a társaság sem hitelezője, sem tagja nem volt a törölt cégnek, az általa megjelölt vagyontárgyra követelése nem állt fenn, így nem kezdeményezhette a vagyonrendezési eljárás lefolytatását.

A Földhivatal megállapította, hogy a fenti 2 ingatlan valóban a jogutód nélkül megszűnt társaság tulajdona, így a vagyonrendezési eljárás hivatalból került megindításra.

A bíróság felhívta a kisorsolt vagyonrendezőt, hogy 5 munkanapon belül jelentse be, amennyiben vagyonrendezőkénti kirendelésének az 1991. évi XLIX. törvényben meghatározott, a felszámoló szervezetre, illetve a felszámolóbiztosra irányadó összeférhetlenségi szabályok szerint akadály van. Kizáró ok hiányában jelentse be a vagyonrendező-biztos nevét és levelezési címét.

A vagyonrendező a kijelölést elfogadta, kizáró vagy összeférhetlenségi ok nem állt fenn.

A közzétételi végzésben a bíróság felhívta a törölt cég volt hitelezőit, volt tagjait, illetve azt, akinek a vagyonrendezés lefolytatásához jogi érdeke fűződik, hogy a törölt adóssal, vagyonával szembeni igényét 30 napon belül jelentse be a vagyonrendezőnek, és egyidejűleg csatolja az igényt megalapozó okiratokat.

Hitelezői igénybejelentés az eljárás során nem érkezett a vagyonrendezőhöz.

Az ingatlanok vonatkozásában a vagyonrendező szakértői jelentést készítettett, mely alapján az ingatlanok becsült értéke 50.000.000,- Ft volt.

A vagyonrendezés során megállapításra került, hogy a cégnyilvántartásból történő törlés időpontjában a társaság tulajdonosai a társasági szerződés szerint 26%-ban egy külföldi és 74%-ban egy magyar magánszemély voltak.

A magyar illetőségű tag megkereséssel élt a vagyonrendező felé az alábbiak szerint.

A külföldi magánszemély tag 2019. évben elhunyt. Végrendeleti örököse az özvegye lett, míg kötelesrésze három gyermeke volt jogosult, akik egymással a végrendelet, illetve végintézkedés vonatkozásában Kötelesrész-megállapodás keretében teljeskörűen megállapodtak és egymással elszámoltak. A hagyatéknak nem képezte a tárgyát a törölt cégben meglévő üzletrész, ugyanakkor a becsatolt dokumentumok alapján a vagyonrendezési eljárásban a magyar állampolgár tag mellett az örökös és a kötelesrésze jogosultak minősülnek érdekelt félnek.

Tekintettel arra, hogy a kérelemben foglaltak okiratokkal nem voltak alátámasztva, a vagyonrendező további dokumentumokat kért a kérelemben foglalt állítások igazolására.

A magyar állampolgár tag és az örökösök, illetve hagyatékból kötelesrésze jogosult személyek, mint a vagyontárgyak ellenértékére egyébként is jogosultak, közösen kérték a Ctv. 122. § (2) bekezdése alapján az eljárás tárgyát képező vagyontárgyak értékesítésének

mellőzését és megállapodtak abban, hogy a vagyonelemek a magyar tag kizárólagos tulajdonába kerüljenek.

A kérelemhez csatolásra kerültek a következő okiratok: halotti anyakönyvi kivonat és annak hiteles fordítása, kötelesrész megállapodás hiteles fordítása német nyelvről, kétnyelvű közös kérelem.

A fentieken túl a jogosultak a Ctv. 122. § (2) bekezdése alapján vállalták megfizetni az eljárás során felmerülő költségeket és a vagyonrendező díját, melyet az ingatlanok becsült forgalmi értékének 3%-a + ÁFA összegben ismertek el.

A vagyonrendező tájékoztatására megfizetésre került 1.700.000,- Ft + ÁFA összeg, azaz 2.159.000,-Ft, melyből 200.000,- Ft + ÁFA összeg értékbecslési díjként kifizetésre került.

A vagyonrendezés során 2.159.000,- Ft bevétel keletkezett, a kiadások összege: 254.000,- Ft volt. A rendelkezésre álló egyenleg a záró dokumentáció benyújtásának napján 1.905.000,- Ft volt, mely a vagyonrendező díjának a fedezetére szolgált.

A fentiek alapján a vagyonrendező benyújtotta záró kérelmét a törvényszék felé és kérte a törvényszéket, hogy a vagyonrendező díjának összegét a Ctv. 123. § (3) bekezdése és kérelmezők által elismert, a vagyontárgyak 50.000.000,- Ft- ra becsült forgalmi értékének 3% + ÁFA aránya alapján 1.500.000,- Ft + ÁFA, azaz bruttó 1.905.000,-Ft összegben, míg költségeit 254.000,- Ft összegben állapítsa meg.

A vagyonrendező vagyonfelosztási javaslatában kérte a törvényszéktől, hogy a záró végzésben a jogosultak kérelmének és megállapodásának megfelelően a Ctv. 123. § (3) bekezdése alapján az adós 1/1 tulajdoni hányadú lakás megnevezésű ingatlanát 1/1 tulajdoni hányad arányban és az adós 1/15 tulajdoni hányad arányú teremgarázs megnevezésű ingatlanát 1/15 tulajdoni hányadban vagyonfelosztás címén, 50.000.000,- Ft értéken a magyar állampolgár tag tulajdonába adja.

Továbbá kérte a törvényszéket, hogy a tulajdonjog átjegyzésekkel kapcsolatban a Budapest Főváros Kormányhivatala Földhivatali Főosztályát keresse meg.

A törvényszék a záró kérelmet elfogadta és záróvégzésben rendelkezett a vagyonrendező díjáról, költségeiről és az ingatlanok vagyonfelosztás szerinti kiadásáról.

A fenti eljárás jó példa arra, hogy ha az eljárásban résztvevők közösen kérik a vagyontárgy értékesítésének mellőzését és vállalják az eljárás költségeinek, illetve a vagyonrendező díjának megfizetését, akkor a vagyonrendező az értékesítéstől eltekinthet.

4.4 A korábbi felszámoló díjának érvényesíthetősége a vagyonrendezési eljárásban, bankszámla egyenlegre elrendelt vagyonrendezési eljárás

A társaság felszámolási eljárás keretén belül került megszüntetésre. A jogerős záróvégzés meghozatala, majd a Cégjegyzékből történő törlés után az OTP Bank Nyrt. arról tájékoztatta a felszámolót, hogy a társaság bankszámlája megszüntetésre került és a bankszámlán 991.150,- Ft egyenleget tartott nyilván, melyet a felszámoló a számlavezető bankfiókban felvehet.

A felszámoló megküldte a bank levelét a felszámolási eljárás során egyedüli hitelezőként nyilvántartott Adóigazgatóság részére és tájékoztatta a vagyonrendezési eljárás kezdeményezésének lehetőségéről.

A Nyíregyházi Törvényszék a törölt gazdálkodó szervezet tulajdonát képező, az OTP Bank Nyrt.- nál vezetett számláján meglévő 991.150,- Ft pénzüsszeg tekintetében elrendelte a vagyonrendezési eljárást, valamint kijelölte a korábbi felszámolót vagyonrendezőként. A közzétételi végzésben a bíróság felhívta a törölt cég volt hitelezőit, volt tagjait (részvényeseit), illetve azt, akinek a vagyonrendezés lefolytatásához jogi érdeke fűződik, hogy a törölt céggel, vagyonával szembeni igényét 30 napon belül a vagyonrendezőnek jelentse be, és egyidejűleg csatolja az igényt megalapozó okiratokat.

A vagyonrendező felkereste a számlavezető pénzintézetet a pénzeszközök átvételével kapcsolatban, ahol a bank – jogi állásfoglalás beszerzését követően – készpénzben kiadta a vagyonrendező részére a számlán elérhető 991.150,- Ft összeget.

A vagyonrendezési eljárás során a vagyonrendező kettő hitelező igényét vette nyilvántartásba. Az egyik a NAV, aki a felszámolási eljárás során is hitelező volt, a másik pedig a felszámoló szervezet a meg nem térült felszámolói díja erejéig.

A vagyonrendezés során a pénzeszközök átvételéből 991.150,- Ft bevétel keletkezett. A kiadások 12.700,- Ft összegben adminisztrációs költségekből álltak. Rendelkezésre álló egyenleg a záró dokumentáció benyújtásának napján: 978.450,- Ft volt.

A vagyonrendező betérjesztette a vagyonfelosztási javaslatot a bíróság részére és kérte a díjának megállapítását az alábbiak szerint.

A vagyonrendezés során felmerült költségek (12.700,- Ft) és a vagyonrendező díjának (127.000,- Ft) kiegyenlítését követően fennmaradó 851.450,- Ft összegből 1.950,- Ft- ot

tartalékolt a vagyonrendező a későbbiekben felmerülő bankköltségekre, valamint 10.500,- Ft összeget tartalékolt a vagyonrendezési költségre (mely a vagyonrendezési eljárás elrendeléséről szóló végzésben került feltüntetésre, mint eljárási illeték). A fennmaradó 839.000,- Ft összegből 190.500,- Ft kifizetésére tett javaslatot a korábban eljáró felszámoló „a” kategóriában nyilvántartott követelésének teljes kiegyenlítésére, míg 648.500,- Ft kifizetését javasolta a NAV Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Adóigazgatósága részére „a” kategóriában nyilvántartott 155.000,- Ft összegű követelése teljes, míg „e” kategóriában nyilvántartott 1.042.532,- Ft követelése részbeni kiegyenlítéseként.

A vagyonrendező díjának összegét a Ctv. 123. § (1) bekezdése alapján 100.000,- Ft + ÁFA, azaz bruttó 127.000,- Ft összegben kérte megállapítani, és annak az adós vagyonából történő kiegyenlítését kérte.

A vagyonfelosztási javaslatra a NAV az alábbi észrevételt tette.

Az adós felszámolási eljárásában a Nyíregyházi Törvényszék a felszámolási záró végzésével a felszámoló díját 300.000,- Ft + áfa, azaz 381.000,- Ft-ban állapította meg. A felszámolói díjból 190.500,- Ft a végzés alapján megtérült, mivel annak fedezete 20.425,- Ft regisztrációs díj volt, valamint a Főváros Törvényszék Gazdasági Hivatala 170.075,- Ft díjkiegészítést átutalt a felszámoló bankszámlájára. A felszámolói díj máshonnan meg nem térülő 190.500,- Ft összegének megfizetésére a bíróság az adós volt ügyvezetőjét kötelezte. A felszámoló a vagyonrendezési eljárásban „a” kategóriában bejelentett 190.500,- Ft összegű követelése valószínűsíthetően az adós felszámolási eljárásban meg nem térült felszámolói díja, melynek megfizetésére azonban jogerős végzéssel az adós ügyvezetője kötelezve lett, így a NAV álláspontja szerint ugyanazon követelés jelen eljárásban már nem érvényesíthető. Amennyiben a vagyonrendező - egyben korábbi felszámoló - az adós vagyona terhére és jelen esetben az adóhatóság, mint hitelező kárára ugyanazt a követelést más jogcímen érvényesíti és kielégítéshez jut, azzal a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:579. § szerinti jogalap nélküli gazdagodás tényállása valósulna meg. Megjegyezte továbbá, hogy a vagyonrendezési eljárás a felszámoló mulasztására vezethető vissza, mivel bár a felszámolási záró végzés alapján tudomása volt az adós nyitott bankszámlájáról, azonban az azon fellelt nagyszámú vagyonelem azt jelzi, hogy nem tett eleget teljeskörűen a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 30. § (1) bekezdésében, illetve a Cstv. 46. § (1) bekezdésében foglalt vagyon felkutatási kötelezettségének.

Az adóhatóság kérte a törvényszéket, hogy kötelezze a vagyonrendezőt a vagyonfelosztási javaslat módosítására, a korábban eljáró felszámoló „a” kategóriás követelésének törlésére.

A bíróság az észrevételt megküldte a vagyonrendező részére és tájékoztatta, hogy a kézbesítéstől számított 8 napon belül észrevételt tehet, valamint felszólította, hogy nyilatkozzon, hogy az észrevételben foglaltak alapján kívánja-e a vagyonrendezési zárójelentést módosítani. Amennyiben nem kívánja módosítani a vagyonrendezési zárójelentést, úgy adja elő ennek jogi indokát is.

A vagyonrendező ragaszkodott álláspontjához és beadványaiban előadta, hogy a felszámolói díj megfizetésére az adós köteles, ugyanakkor mellékkötelezettként keresetösségi lehetősége keletkezett a felszámolónak az adós volt vezető tisztségviselőjével szemben, aki – felszólítása ellenére – addig a napig nem teljesítette a kötelezettségét, így a volt vezető tisztségviselőn a felszámolói díj behajthatatlan. A volt vezetővel szembeni kötelezés nem követelésátadásról vagy engedményezésről szólt, hanem egy plusz lehetőséget biztosított a felszámolónak a követelése érvényesítéséhez, mely nem járt sikerrel.

Az adóhatóság felszámoló mulasztására való célzását a vagyonrendező határozottan visszautasította, mivel a számlavezető – a felszámoló megkeresésre – megküldte a felszámoló részére a bankszámlaforgalmi kimutatást. A számlaforgalom tanúsága szerint az adós számláján negatív egyenleg volt elérhető, így a felszámoló a bankszámlaszerződést a Cstv. 47. § (1) bekezdése alapján azonnali hatállyal felmondta. A számlavezető pénzintézet ugyanakkor a számlát a felmondást követően csaknem egy évvel később, már a felszámolási eljárás befejezését követően zárta le, és ekkor tájékoztatta a felszámolót az azon elérhető pozitív egyenlegről, mely vélhetően a felmondás és a megszüntetés közötti időszakban került jóváírásra a számlán, és erről a felszámolónak tudomása nem volt, illetve az csak eljárás befejezését követően jutott tudomására.

A vagyonrendezői díj vonatkozásában a vagyonrendező előadta, hogy a Ctv. 124. § (6) bekezdése alapján „...a vagyonrendező munkadíja a vagyontárgy értékesítéséből befolyt nettó vételár 3%-ának és az azt terhelő általános forgalmi adónak megfelelő összeg.” így figyelemmel arra, hogy az eljárás során vagyontárgy értékesítésére nem került sor és méltánytalan lenne, ha a vagyonrendező a tevékenységét ellenszolgáltatás nélkül látta volna el, ezért kérte a vagyonrendező, hogy a munkadíját az eljárás jellegére, a munkateherre és az adósi vagyonra tekintet nélkül 100.000,-Ft+ÁFA összegben határozza meg a törvényszék a Ctv. 123. § (1) bekezdése alapján. Megjegyezte, hogy vélhetően jogalkotói hénáz az, hogy a Ctv. 124. § (6) bekezdésében egy elvárható minimum díj nem került meghatározásra - a Cstv.- ben foglaltakhoz hasonlóan - a felszámolói díj, a vagyonfelügyelői díj, az egyezségkötési díj és a felszámolási eljárás megszüntetése iránti kérelem minimáldíjai vonatkozásában.

Az észrevételt a bíróság kifogásnak minősítette és alaposnak ítélte a kifogást előterjesztő kérelmező azon álláspontját, hogy a felszámoló szervezetnek nincs meg nem térült hitelezői igénye – ezért a nyilvántartásba vett hitelezők között sem szerepel –, így a bejelentését a vagyonrendező a Ctv. 124. § (2) megsértésével vette nyilvántartásba, mely nyilvánvaló jogsértésnek minősül. Erre tekintettel a bíróság a vagyonrendező jogsértő intézkedését a Ctv. 121. § (5) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megsemmisítette.

A végzés ellen a vagyonrendező a Ctv. 121. § (5) bekezdése szerint fellebbezést nyújtott be, melyben jelen dolgozat leadásáig másodfokú ítélet még nem született, ugyanakkor jelen eljárásban sok érdekes – nem teljeskörűen szabályozott – kérdés is felmerült:

1. Kijelölhető-e (kisorsolható-e) vagyonrendezőként a korábban felszámolóként eljáró felszámoló szervezet?
2. Bejelentheti-e meg nem térült felszámolói díját a vagyonrendezési eljárásban a korábban eljáró felszámoló szervezet, figyelemmel arra, hogy
 - a. felszámolói díjigénye a felszámolási eljárás befejezését (adós cégnyilvántartásból történő törlését) követően vált esedékessé?
 - b. az adós volt vezető tisztségviselőjét kötelezték a felszámoló meg nem térült díjának megfizetésére a felszámolási záró végzésben (a kérdés a másodfokú eljárás tárgya)?
3. Amennyiben kijelölhető és élhet hitelezői igénybejelentéssel a korábban eljáró felszámoló szervezet a vagyonrendezési eljárás során, úgy nem áll-e be összeférhetlenségi ok azáltal, hogy a vagyonrendező szervezet az adós hitelezőjévé válik?
4. Hogyan lehetséges az, hogy a vagyonrendező-biztosnak kifizethető az adósi bankszámlán meglévő vagyon, annak ellenére, hogy a vagyonrendező-biztos nem szerepel az adós cégkivonatában, csupán a vagyonrendező szervezet?
5. Amennyiben a felszámolás során tudomására jutott volna a felszámolónak az adósi bankszámlán elérhető egyenleg, úgy a teljes felszámolói díja megtérült volna, ezáltal miért kerülhet hátrányosabb helyzetbe a korábbi felszámoló szervezetet a vagyonrendezési eljárásban?
6. Amennyiben az eljárást korábban felszámolási eljárás előzte meg és nem került sor értékesítésre a vagyonrendezés során, úgy a díjmegállapítás mi alapján történik?

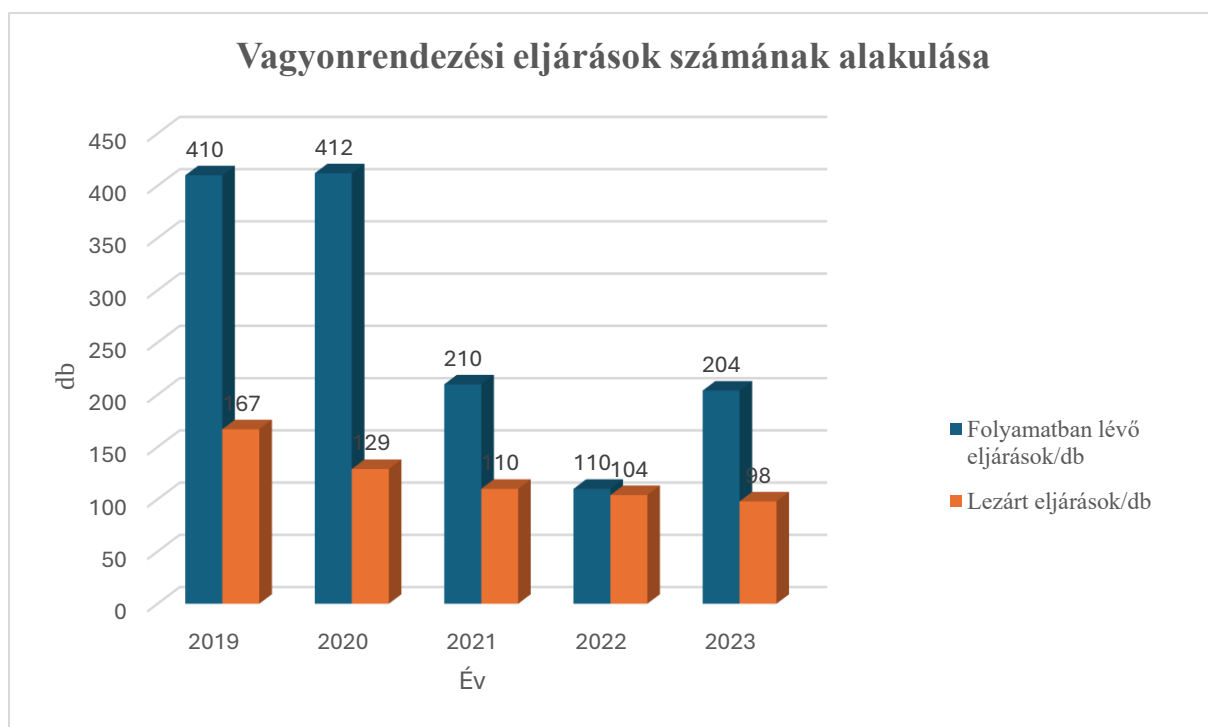
4.5 A rendelkezésre álló adatok feldolgozása

Sajnos nem áll rendelkezésre túl sok adat a vagyonrendezési eljárásokkal kapcsolatban, így elsősorban az OPTEN Informatikai Kft. által adott információk alapján kerül bemutatásra az elmúlt 5 év viszonylatában a vagyonrendezési eljárások számának alakulása. A névjegyzékben szereplő felszámoló szervezeteknek jogszabályban rögzített kötelessége a szakmai beszámoló elkészítése, melynek esedékessége minden évben január 31. napja. A beszámolót az SZTFH részére kell megküldeni. A dokumentumban fel kell tüntetni a folyamatban lévő és a befejezett vagyonrendezési eljárások számát is az előző lezárt évre vonatkozóan. Ebben nyújt segítséget a Reorganizációs és Fizetéseképtelenségi Szakértők Egyesülete (továbbiakban RFE), mely szervezet az adatokat minden évben megrendeli az OPTEN Informatikai Kft.- től. Jelen dolgozatban az utóbbi 5 év adatai kerülnek bemutatásra. Ezen felül Google kérdőív szerkesztésével kérdőív készült a vagyonrendezési eljárás megindításának körülményeiről, valamint az eljárás tárgyát képező vagyontárgyak mibenlétéről, melybe bevonásra került több, a felszámolói névjegyzékben szereplő felszámoló szervezet. A kérdőív során szintén az elmúlt 5 évre vonatkozó adatok begyűjtése történt meg.

1. táblázat: a folyamatban lévő és lezárt vagyonrendezési eljárások számának alakulása 2019-2023 évek viszonylatában

(Forrás: OPTEN 2019-2023)

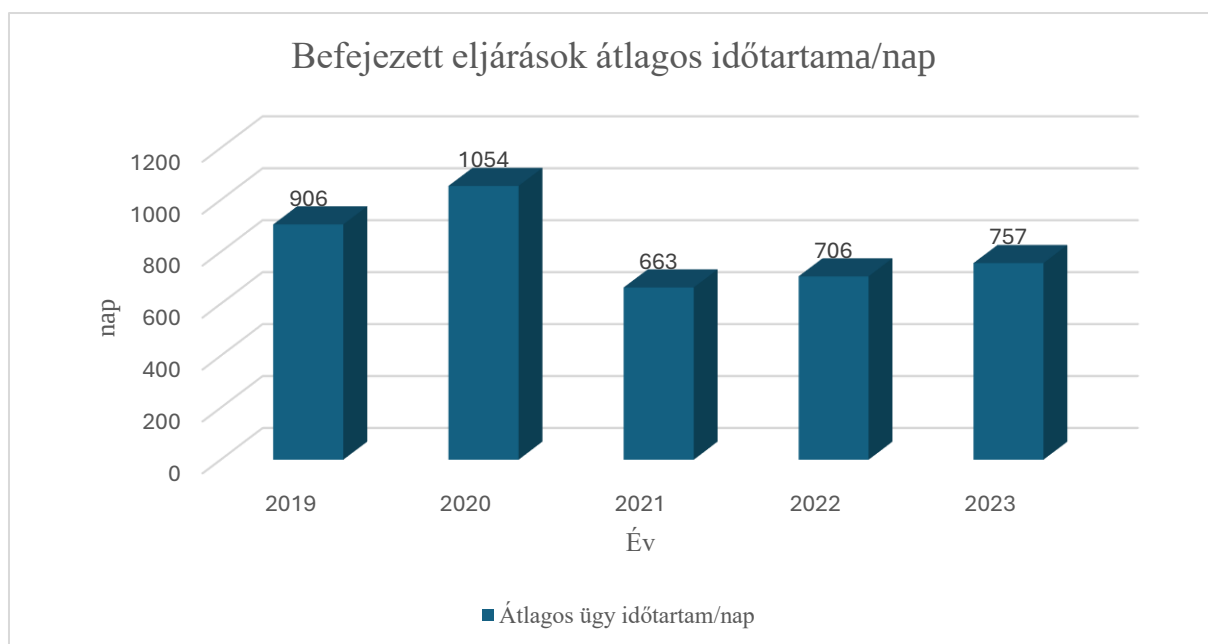
Év	Folyamatban lévő eljárások/db	Lezárt eljárások/db
2019	410	167
2020	412	129
2021	210	110
2022	110	104
2023	204	98

2. táblázat: a lezárt vagyond rendezési eljárások számának alakulása 2019-2023 évek viszonylatában, valamint az eljárások átlagos időtartamának alakulása

(Forrás: OPTEN 2019-2023)

Év	Átlagos ügy időtartam/nap
2019	906
2020	1054
2021	663
2022	706
2023	757

A fenti adatokból jól látszik, hogy egy vagyonrendezési eljárás gyakran akár évekre is elhúzódhat, ami többlet terhet ró a vagyonrendezőre és a bíróságokra is. Az eljárások során a rendezetlen sorsú vagyonelemek tekintetében tulajdonjog megállapítása iránti per indulhat, az eljárásban résztvevők kifogásolási eljárásokat kezdeményezhetnek, melyek elhúzódhatnak, így a vagyonrendezési eljárás lezárása is eltolódik. Sokszor kerül elő olyan vagyontárgy, melynek értékesítését több alkalommal megkísérli a vagyonrendező, mely szintén hosszadalmasabb folyamatot eredményez. Jogállásából adódóan a vagyonrendező nehézségekbe ütközhet a vagyontárgy birtokbavétele során is.

3.számú táblázat: 2019-2023. évek vonatkozásában indult vagyonrendezési eljárások

(Forrás: saját forrás, Google kérdőív 2019-2023)

Év	ügyszám/db	Hivatalból indult ügy/db	Kérelemre indult ügy/db	Vagyontárgy	
				Ingatlan	Ingóság
2019	53	25	28	47	6
2020	41	21	20	38	3
2021	32	15	17	25	7
2022	51	24	27	50	1
2023	27	10	17	26	1
Összesen:	204	95	109	186	18

				Vagyontárgy	
Év	ügyszám/db	Hivatalból indult ügy/%	Kérelemre indult ügy/%	Ingatlan/%	Ingóság/%
2019	53	47	53	89	11
2020	41	51	49	93	7
2021	32	47	53	78	22
2022	51	47	53	98	2
2023	27	37	63	96	4
Összesen:	204	47	53	91	9

A válaszadók adatai alapján az elmúlt öt évben összesen 204 db vagyonrendezési eljárás indult, melyből 95 db eljárás indult hivatalból és 109 eljárás kérelemre, tehát a 204 db eljárás 47%- a indult hivatalból és 53% kérelemre. Az összesen 204 db vagyonrendezési eljárásban a vagyonrendezés tárgyát képező vagyontárgy 91%- ban ingatlan esetében indult, 9%- a pedig ingóság esetében.

A fentiek alapján megállapítható, hogy kérelemre több vagyonrendezési eljárás indult az elmúlt öt évben és az eljárás tárgyát képező vagyontárgy 91%- ban ingatlan.

5. KÖVETKEZTETÉSEK ÉS JAVASLATOK

A szakdolgozat bevezető részében megfogalmazott kérdésekre - a témában elérhető szakirodalom feldolgozása és a saját kutatási rész alapján - az alábbi megállapítások fogalmazhatóak meg és következtetések vonhatóak le.

Lefolytathatja-e az eljárást a korábban felszámolóként eljáró vagyonrendező, amennyiben meg nem térült díja volt a felszámolás befejezésekor, érvényesítheti-e meg nem térült díját hitelezői igényként?

A korábban eljáró felszámoló kijelölhető a megszűnt cég vagyonrendezési eljárásának lefolytatására, azonban arra a kérdésre, hogy érvényesíthető-e az eljárás során meg nem térült felszámolói díja hitelezői igényként, a szakdolgozat befejezéséig - jogerős bírósági döntés hiányában - nem született válasz. A saját példaként feldolgozott vagyonrendezési eljárásban a korábbi felszámoló került kijelölésre vagyonrendezőként a megszűnt cég bankszámlaegyenlegének rendezésére, azonban a NAV hitelező kifogást nyújtott be, mivel véleménye szerint nem érvényesíthető a felszámoló díja. Az eljárás jelenleg folyamatban van a Debreceni Ítéltábla előtt.

Elbirtoklási eljárásban részt vehet-e a vagyonrendező?

A Ctv. 121. § (2a) bekezdése szerint amennyiben a vagyonrendező a bejelentést nem fogadja el, mert a bejelentő elbirtoklásra hivatkozik, vagy azt állítja, hogy a vagyontárgyat már korábban megszerezte, a bejelentő keresetet indíthat a tulajdoni igényének megállapítása céljából 30 napon belül. A pert az ingatlan fekvése szerint illetékes bíróságon kell megindítani. Ebben az esetben a pert a bíróság által kijelölt ügygondnok ellen kell indítani, mivel a törölt társaság már nem jogképes, így a vagyonrendező nem vehet részt a perben és a vagyonrendezési eljárás is felfüggesztésre kerül.

Amennyiben a fellelt vagyon bankszámlaegyenleg, jogosult-e átvenni a rendelkezést a vagyonrendező a lezárt bankszámla felett?

Lezárt bankszámla felett rendelkezést már nem tud átvenni a vagyonrendező, azonban a számlavezető fiók – többszöri személyes ügyintézés és a bank központjától kapott állásfoglalás után – készpénzben kiadta a vagyonrendezés tárgyát képező összeget a vagyonrendező részére.

Értékesítés esetén jogosult-e a vagyonrendező aláírni az adásvételi szerződést az eladó részéről?

Az eladó már egy megszűnt társaság, nem jogképes, a vagyonrendező-biztos nem képviselheti azt. A gyakorlati tapasztalatok alapján eladóként – a megszűnt cég képviseletében – az adásvételi szerződésben mindenképpen aláíró lesz a vagyonrendező társaság aláírásra jogosultja, valamint a vagyonrendező személye is.

El lehet-e térni a Cstv. által előírt értékesítési formától, s ha igen, mely esetekben?

Igen, el lehet térni a Cstv. által előírt értékesítési formától, amennyiben az eljárásban résztvevők azt közösen kéri és vállalják az eljárás költségeinek, illetve a vagyonrendező díjának megfizetését. Az eljárásban résztvevőknek ezt az értékesítés megkezdése előtt be kell jelenteniük a vagyonrendezőnek.

Eladhatja-e a vagyonrendező az eljárás tárgyát képező termőföldet?

A vagyonrendező nem adhat el termőföldnek minősülő ingatlant, az kormányhivatali árverés útján kerül értékesítésre. Ebben az esetben a vagyonrendező tájékoztatja a Nemzeti Földügyi Központot arról, hogy a vagyonrendezés tárgyát képező ingatlan értékesítésre kerül az illetékes kormányhivatal által, a megadott becsértéken. A kormányhivatal nyilvános árverés keretein belül értékesíti az ingatlant és a befolyt vételárat a vagyonrendező rendelkezésére bocsátja.

Mi történik a vagyonnal, ha nincs hitelező, a megszűnt társaság tagja pedig már korábban elhalálozott?

A Ctv. 122. § (5) bekezdése alapján, amennyiben nem érkezett hitelezői igény bejelentés az eljárásban, az értékesítés során befolyt vételárat a tagok között kell felosztani a társaság megszűnésekor fennálló részesedésük arányában azzal, hogy azokat a tagokat, akik nem jelentettek be igényt, figyelmen kívül kell hagyni. Amennyiben a megszűnt társaság tagja elhalálozott és az örökösök sem jelentenek be igényt, a befolyt összeget bírósági letétbe kell helyezni a vagyonrendezési eljárást lezáró végzés rendelkezési szerint.

Mely esetekben lehet szükséges a jogszabály módosítása, pontosítása, esetleges bővítése?

A vagyonrendezési eljárást a Ctv. 119.-123. §-a szerint kell lefolytatnia az eljáró vagyonrendezőnek, mely a feldolgozott szakirodalom és a saját kutatási rész alapján nem minden felmerülő problémára ad választ és megoldást, még a kapcsolódó bírósági határozatok áttekintése után sem.

Az alábbi témakörökben lenne szükséges a törvényi szabályozása kiegészítése, módosítása: díjazás, minimumdíj meghatározás; hitelezővé válhat-e a korábban eljáró felszámoló szervezet; értékesítés esetén az aláírók köre; jogi környezet áttanulmányozása a vagyonrendező-biztos cégek kivonatban történő feltüntetésével kapcsolatban; kifogások elbírálásának határideje.

6. ÖSSZEFOGLALÁS

A szakdolgozat témájának kiválasztása során egy olyan terület került a középpontba, mely nem fizetéseképtelenségi vagy megszüntetési eljárás, mégis a névjegyzéki felszámolók hatáskörébe tartozik. A vagyonrendezési eljárást a Ctv. szabályozza, azonban csak igen röviden - hat paragrafuson keresztül - ezen felül szakirodalom is csekély mennyiségben fellelhető az eljárás bevezetése óta.

A cél az volt, hogy egy teljeskörű – minden felszámoló szervezet részére használható – összefoglaló kerüljön bemutatásra, mely megmutatja a vagyonrendezési eljárások sokszínűségét, az ügymenetben előforduló sajátosságokat az eljárás kezdeményezésétől a jogerős záróvégzés meghozataláig, valamint személyes példákon keresztül levezetni, hogy milyen változatos lehet a hat paragrafusból álló törvényi szabályozás (Ctv. 119.-124. §) az alábbi témakörök kibontásával:

- az eljárás elrendelésének körülményei
- a vagyonrendező jogállásának problematikái
- vagyonelem típusok (bankszámla, ingatlan, üzletrész, ingóságok)
- a vagyonelem felkutatásának nehézségei, új vagyonelem előkerülése esetén további teendők
- az eljárásban résztvevők aktivitása/inaktivitása
- hitelezői állomány sajátosságai
- értékesítési eljárásrenddel kapcsolatos anomáliák
- a vagyonrendezővel szembeni kifogások szabályai
- vagyonfelosztási kérdések hitelezők esetén vagy azok hiányában
- a vagyonrendező díjazása
- a vagyonrendező egyéb feladatai a jogerős befejezést követően.

Szakirodalomként bemutatásra került a hatályos törvényi szabályozás, rendelkezések, valamint a vagyonrendezési eljárások során született bírósági határozatok, ítéletek, továbbá jogászok, bírók és egyéb szakértők által írt tanulmányok, cikkek.

A kutatási részben olyan eljárások kerültek bemutatásra gyakorlati szempontból, melyek jó példák lehetnek a szakemberek számára.

A szakdolgozat – a rendelkezésre álló szakirodalom feldolgozása és a saját kutatási rész bemutatása után – választ ad a Bevezetésben feltett kérdésekre, valamint elénk tárja az elmúlt öt év adatai alapján, hogy körülbelül fele-fele arányban indulnak vagyonrendezési eljárások kérelemre, illetve hivatalból és szignifikánsan nagyobb azoknak az eljárásoknak a száma, ahol a vagyonrendezés tárgyát képező vagyontárgy ingatlan.

Végezetül megfogalmazásra került, hogy mely esetekben lehet szükséges a jogi szabályozás módosítása, pontosítása, esetleges bővítése.

7. IRODALOMJEGYZÉK

7.1 Szakcikk, folyóiratok, könyvek

- Bodor M. (2019) Vagyond rendezés, Céghírnök
- Burger L. (2003) A jogképes német polgári jogi társaság, Szakcikk Adatbázis
- Csőke A. (2004) A vagyond rendezési eljárásról I., II., III., IV., Céghírnök
- Juhász L. (2019) A magyar fizetése képtelenségi jog kézikönyve I.-II., HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft.
- Mohai M. (2018) A vagyond rendezési eljárásról, Szakcikk Adatbázis
- Pesti Zs. (2021) A vagyond rendezési eljárás jogalkotói és jogalkalmazói szemszögből, Jogi Fórum
- Sárközy Sz. (2013) A német és az osztrák társasági jog alakulása, különös tekintettel a kft. szabályozására, Pro publico bono - Magyar közigazgatás 3. sz.
- Szikora V. (2008) Társasági jogi reform Ausztriában - vállalkozási törvény, Szakcikk Adatbázis
- Zámbó T. (2018) Néhány kérdés a vagyond rendezési eljárással kapcsolatban, Céghírnök

7.2 Törvények, rendeletek

1989. évi 23. tvr. (Ctvr.)
1991. évi XLIX. törvény a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról (Cstv.)
- 106/1995. (IX. 8.) Korm. rendelet a felszámolási eljárás és a végelszámolás környezet- és természetvédelmi követelményeiről
1997. évi CXLV. törvényben (rég i Ctv.)
- 225/2000. (XII. 19.) Korm. rendelet a felszámolás számviteli feladatairól
2003. évi XLIX. törvény az európai gazdasági egyesülésről, valamint a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény és a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény jogharmonizációs célú módosításáról
2006. évi V. törvény a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról (Ctv.)
- 237/2009. (X. 20.) Korm. rendelet a felszámolási eljárásban az adós vagyontárgyainak nyilvános értékesítésére vonatkozó részletes szabályokról

2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről (Ptk.)

17/2014. (II. 3.) Korm. rendelet a felszámolási eljárásban az adós vagyontárgyainak elektronikus értékesítéséről szóló rendelet

2016. évi CXXX. törvény a polgári perrendtartásról (Pp.)

15/2021. (X. 29.) SZTFH rendelet a felszámolók, a vagyonszelvények és az ideiglenes vagyonszelvények elektronikus kijelölésének szabályairól

7.3 Bírósági határozatok

BH+ 2009.3.124: Legfelsőbb Bíróság Gfv.XI.30.061/2008. Kötelmi jellegű követelés nem lehet tulajdonjog tárgya, ekként nem minősül olyan vagyontárgynak, amelyre a vagyonszelvényi eljárás lefolytatható

BH 2015.4.105: Kúria Gfv. VII. 30.076/2014. A vagyonszelvény csak akkor indítható meg, ha a törölt cég tulajdonában áll a vagyontárgy. A tévesen megindított vagyonszelvényi eljárást meg kell szüntetni

BH 2016.3.66: Kúria Gfv. VII. 30.156/2015. Vagyonszelvényi eljárást csak akkor lehet lefolytatni, ha a kérdéses vagyontárgy tulajdonosaként a megszűnt cég szerepel az ingatlan-nyilvántartásban

EH 2010.2244: Legfelsőbb Bíróság Gfv. X. 30.181/2010. Vagyonszelvényi eljárás kizárólag olyan vagyontárgyra folytatható le, amely a cég jogutód nélküli megszűnését, illetve törlését követően került elő, és amelyre vonatkozóan a törölt cég tulajdonjogát igazolták

ÍH 2011.46: Szegedi Ítéltábla Vpkf. I. 30.204/2009. Hivatalból elrendelt vagyonszelvényi eljárás – Vagyonszelvényi eljárásban az Állami tulajdonjog megállapítása

ÍH 2013.86: Fővárosi Ítéltábla 15. Vpkf. 45.584/2011/4. Vagyonszelvényi eljárás célja- Vagyonszelvényi eljárás alá vonható vagyontárgy

ÍH 2014.126: Debreceni Ítéltábla Vpkf.IV.30.276/2013/2. A vagyon fogalma a vagyonszelvényi eljárás szempontjából

ÍH 2014.127: Fővárosi Ítéltábla 15.Vpkf.44.079/2013/3. Vagyonszelvényi eljárás feltételei – Vagyonszelvényi eljárás lefolytatásának kizártsága – Kérelmező bizonyítási kötelezettsége vagyonszelvényesnél

ÍH 2016.80: Fővárosi Ítéltábla 10. Gf. 47.000/2016/2. Kényszertöreléssel megszűnt kft.-tag üzletrésének sorsa

ÍH 2023.148: Pécsi Ítéltábla Vpkf.V.45.064/2023/3. Vagyonszelvényi eljárás, hitelezői igénybejelentés

7.4 Külföldi szakirodalom

Bürgerliches Gesetzbuch (Német Polgári Törvénykönyv)

Das Allgemeine Bürgerliche Gesetzbuch, ABGB (Általános Polgári Törvénykönyv, Ausztria)

Handelsgesetzbuch (Kereskedelmi Törvénykönyv, Ausztria)

J. HOLLINDERBÄUMER (2011) Die GmbH im Wettbewerb der Rechtsformen

8. ÁBRÁK ÉS TÁBLÁZATOK JEGYZÉKE

1. ábra: A vagyonrendezési eljárás résztvevői, feladataik és az egymáshoz való kapcsolatuk bemutatása, 3. oldal

1. táblázat: a folyamatban lévő és lezárt vagyonrendezési eljárások számának alakulása 2019-2023 évek viszonylatában, 39. oldal

2. táblázat: a lezárt vagyonrendezési eljárások számának alakulása 2019-2023 évek viszonylatában, valamint az eljárások átlagos időtartamának alakulása, 40. oldal

3. táblázat: 2019-2023 évek vonatkozásában indult vagyonrendezési eljárások, 41. oldal

NYILATKOZAT

szakdolgozat nyilvános hozzáféréséről és eredetiségéről

A hallgató neve: Nagy Andrea
A Hallgató Neptun kódja: Q0Z511
A dolgozat címe: Vagyonrendezési eljárás lefolytatásának gyakorlata
fizetéseképtelenségi szakértői szemmel
A megjelenés éve: 2024
A konzulens intézetének neve: _____
A konzulens tanszékének a neve: _____

Kijelentem, hogy az általam benyújtott szakdolgozat egyéni, eredeti jellegű, saját szellemi alkotásom. Azon részeket, melyeket más szerzők munkájából vettem át, egyértelműen megjelöltem, és az irodalomjegyzékben szerepeltettem.

Ha a fenti nyilatkozattal valótlan állítottam, tudomásul veszem, hogy a záróvizsga-bizottság a záróvizsgából kizár és a záróvizsgát csak új dolgozat készítése után tehetek.

A leadott dolgozat, mely PDF dokumentum, szerkesztését nem, megtekintését és nyomtatását engedélyezem.

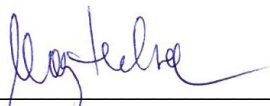
Tudomásul veszem, hogy az általam készített dolgozatra, mint szellemi alkotás felhasználására, hasznosítására a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem mindenkor szellemi tulajdonkezelési szabályzatában megfogalmazottak érvényesek.

Tudomásul veszem, hogy dolgozatom elektronikus változata feltöltésre kerül a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem MATER Hallgatói Dolgozatok repozitóriumba. Tudomásul veszem, hogy a megvédett és

- nem titkosított dolgozat a védést követően
- titkosításra engedélyezett dolgozat a benyújtásától számított 5 év eltelte után

nyilvánosan elérhető és kereshető lesz az Egyetem MATER Hallgatói Dolgozatok repozitóriumban.

Kelt: 2024. november 11.

Hallgató aláírása

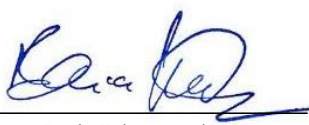
NYILATKOZAT

Nagy Andrea (név) (hallgató Neptun azonosítója: Q0Z511) konzulenseként nyilatkozom arról, hogy a szakdolgozatot áttekintettem, a hallgatót az irodalmi források korrekt kezelésének követelményeiről, jogi és etikai szabályairól tájékoztattam.

A záródolgozatot/szakdolgozatot/diplomadolgozatot/portfóliót a záróvizsgán történő védeésre **javaslom** / **nem javaslom**¹.

A dolgozat állam- vagy szolgálati titkot tartalmaz: igen nem^{*2}

Kelt: 2024. november 11.

belső konzulens

¹ A megfelelő aláhúzendó.

² A megfelelő aláhúzendó.